

Odpovede manželov na ich manželskú krízu

Čo bolo cieľom tohto dotazníka?

Priblížiť stredoškolským študentom to, ako manželia prežívajú svoj vzťah, s čím sa pasujú a čo sa doteraz naučili.

Výpovede a postrehy z dotazníka by mali viesť študentov k hlbšiemu porozumeniu manželstvu so všetkými jeho radosťami a strasťami.

Kto sa pýtal otázky?

Na príprave tohto dotazníka sa podieľala mládež sama a väčšinu otázok kládli študenti.

Akou formou bol dotazník distribuovaný?

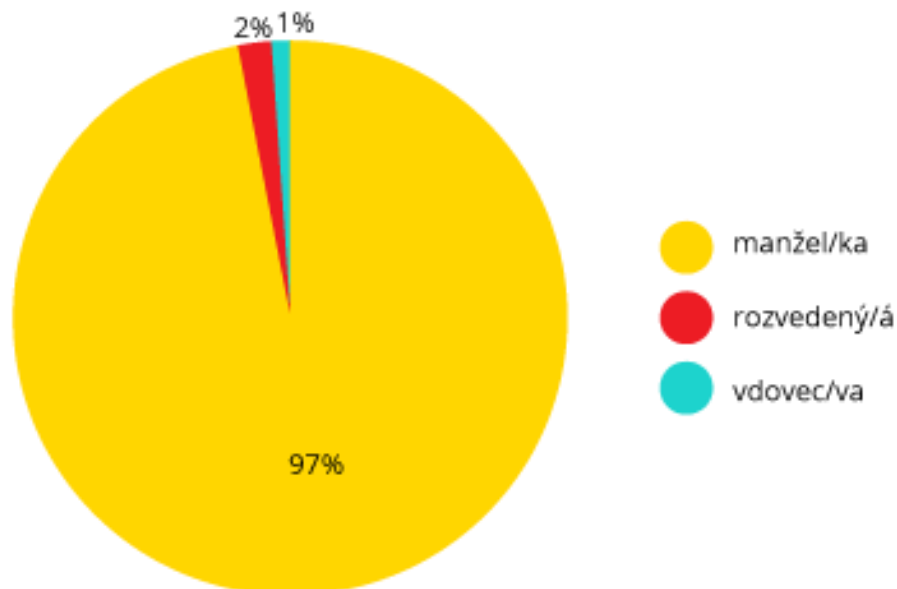
Dotazník sme šírili prostredníctvom google formulára, ktorý mohli oslovení ľudia anonymne vyplniť v priebehu januára až apríla 2018.

Koľko ľudí odpovedalo?

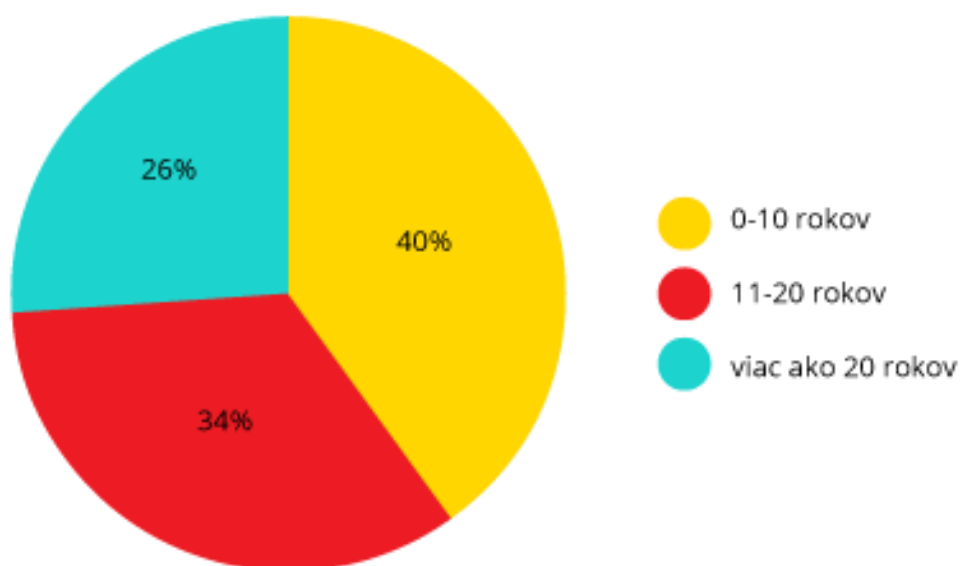
196

1. časť : O Tvojom manželstve

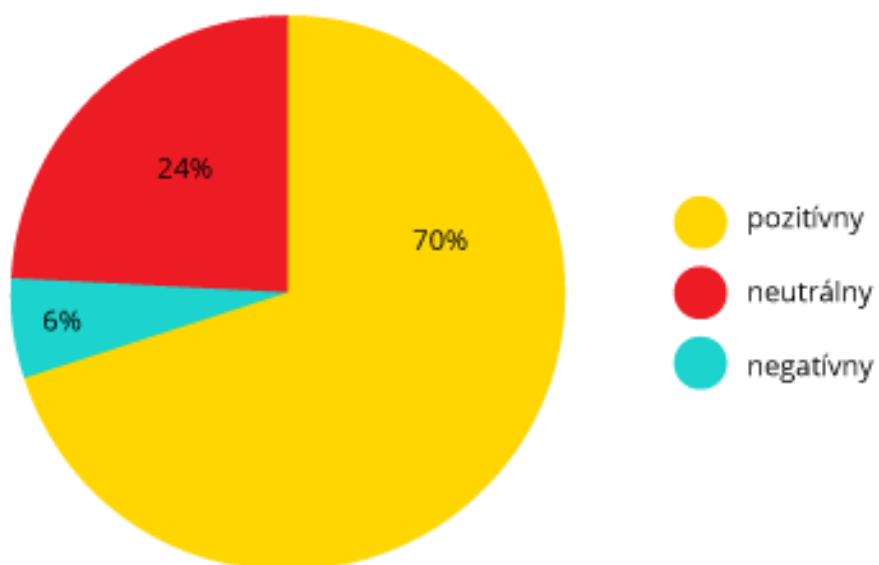
Kto odpovedal na dotazník?

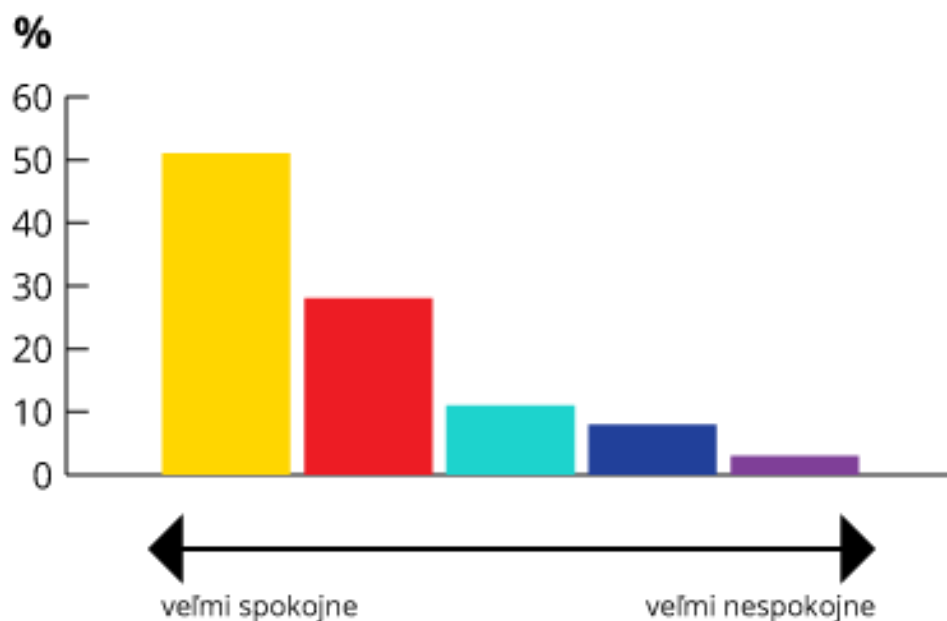
Ako dlho ste spolu?

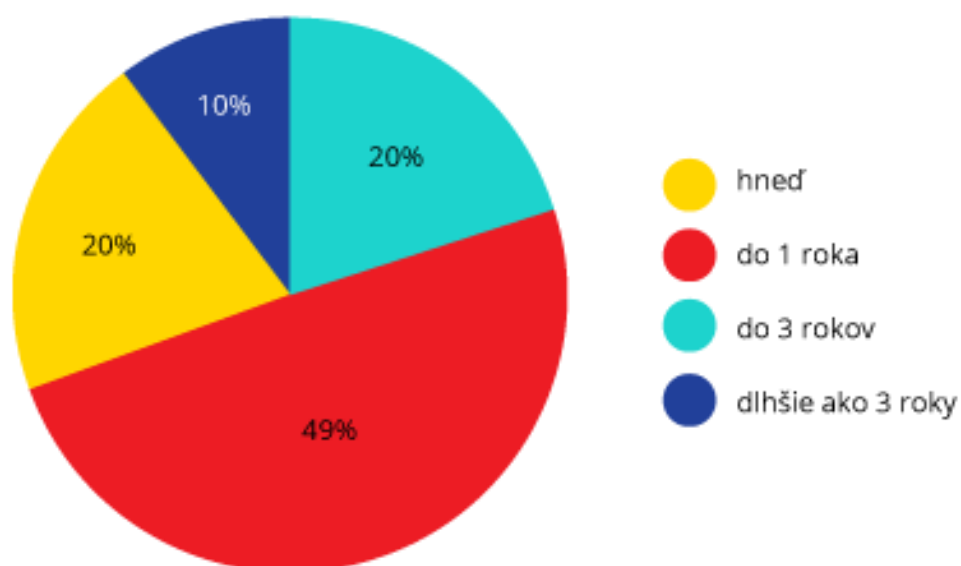
Aký si mal/a dojem z tvojho partnera/ky pri prvom stretnutí?

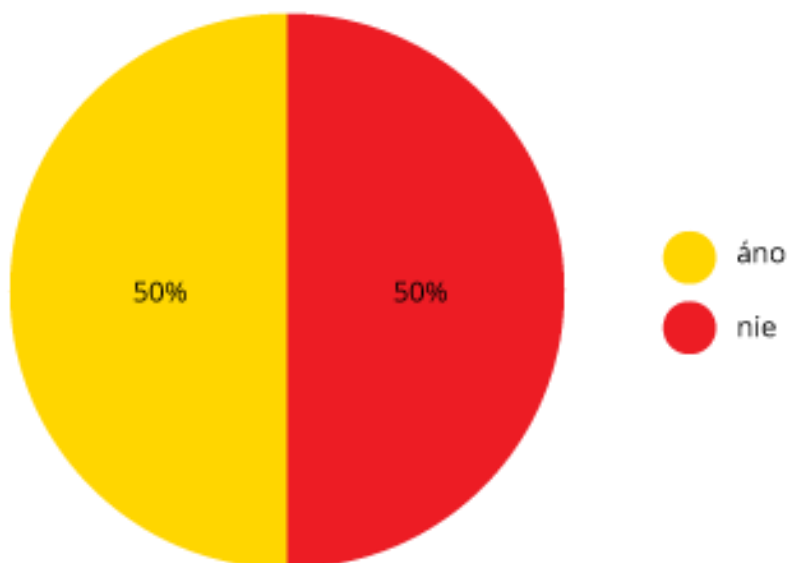
Ako sa cítiš v tvojom manželstve?

Za ake dlhé obdobie od začiatku vášho vzťahu nastal moment kedy si bol/a presvedčený/á o tom, že chceš s tým druhým stráviť zvyšok života?

Spomínaš si na niečo ako “zázračná zhoda okolností”, alebo “znamenie zhora”, že máte byť spolu?

Ak áno, tak aké?

(Uvádžame len výber odpovedí. Odpovede, ktoré sa opakovali v miernych obmenách, alebo kde by mohla byť odhalená identita neuvádzame)

- Láska na prvý pohľad (odpovedali rovnako 4 ľudia)
- Dieťa na ceste, alebo už existujúce spoločné dieťa (odpovedali rovnako 4 ľudia)
- Jasný pocit. Vnútný pocit, presvedčenie, hlas v srdci (takto, alebo veľmi podobne odpovedal 8 ľudí)
- Vedela som nejako nadzmyslovo, že s ním strávim zvyšok života, vtedy som to ale nehodnotila a nepovažovala za uplyný fakt
- Bola to intuícia. Jednoducho som prestala uvažovať o tom, že by som hľadala ešte niekoho iného.
- Čím sme sa poznali viac, zisťovali sme, že máme veľa spoločných životných hodnôt, najmä tie najdôležitejšie
- Už mali začať kvitnúť kvety a nasnežilo. A sneh vydržal celý týždeň. Chcel som, aby nasnežilo ako znamenie, že máme byť spolu. A Boh to spravil.
- Vela vecí sa tesne pred tým tak zmenilo že keď sme sa ten den stretli a dali dohromady tak som pochopil že nam to bolo dane zhora...
- Snívalo sa omi o ňom, že spolu chodíme a máme sa radi (to som o neho ešte namala záujem)
- Po zoznamení na škole nahodne stretnutie v kostole. A potom po rozchode modlitba za budúceho manžela a opatovne stretnutie a znovuobjavenie spoločnej cesty
- Keď som zistila, že má o mňa záujem, začala som sa za to modliť. Keď ma oslovil, povedala som mu, že teraz mu nepoviem ani áno ani nie. Že potrebujem čas. V jeden deň som už vedela, že je to on, tak som mu to povedala pri najbližšom stretnutí.
- Veľmi jednoduchá Božia odpoveď: "Toto bude Tvoj manžel!" 😊
- Po troch dňoch od nášho stretnutia sme išli spolu do kníhkupectva a cestou tam ma chytil nenápadne za ruku a keď som sa na neho pozrela mala som pocit, že "toto je môj muž". Nasledovalo ešte veľa peripetií kým sa ním stal ale ten pocit tam bol a bol veľmi silný.

- Nebolo to znamenie. Bol to pocit, aký človek pocíti v momente, keď pochopí, že sa má o koho oprieť a že ho má rád a že tento človek nie len manželom, ale zároveň aj priateľom. A podržal a podporil ma, keď som to potrebovala.
- Na zhody okolností neverím. Neverím v osud, odmietam fatalizmus. Ale verím v Boží plán a Božiu prozreteľnosť, ktorá je dokázateľná v mnohých životoch. Na prijímačkách na VŠ som videl ako niekto pri vstupe do auly niečo rozdáva. Nikdy som na takéto “rozdávačky” nereflektoval, ale vtedy som “to” jednoducho chcel. Keď som zistil, že to bol reklamný leták, zhužval som ho a hodil do bundy do vrecka. Na VŠ ma nevzali. Niekedy cez letné prázdniny, mi mama prala bundu a ešte predtým mi skontrolovala vrecká. Našla leták, ktorý bol reklamou na jednoročné pomaturitné štúdium anglického jazyka. Školné bolo veľmi vysoké, tak sa ma spýtala či by som chcel toto školné ako darček k 18. narodeninám. Ja som chcel. Moja manželka bola vynikajúca študentka, no ani ju nevzali na VŠ. Jej spolužiačka zo strednej školy našla inzerát o tom istom štúdiu, ale nechcela ísť do cudzieho mesta sama, a tak prehovorila manželku, aby šli spolu. Ako študenti sme bývali na 3 či 4 rôznych internátoch. Ten môj bol príšerný, do pár dní som si našiel perfektný privát. Ráno cez telefón všetko dohodnuté, podvečer keď som sa osobne dostavil, mi domáca povedala, že už vzala niekoho iného. Reval som ako malé decko. Za pár dní som sa na tom odpornom internáte zoznámil s budúcou manželkou! O rok ma vzali na VŠ na vchod, budúcu manželku na VŠ na západ Slovenska. Odmietol som sa s ňou rozísť, o rok už študovala na tej istej VŠ ako ja. A takýchto životných skúseností sme prežili neúrekom. Akurát vtedy, keď sme ich prežívali nemali sme otvorenú myseľ, a preto sme si Boží plán nevedomovali.
- Nebolo to znamenie, ale keď som zbadala svojho “manžela”, tak som sľúbila Nášmu Pánovi, že ak mi ho dá za manžela, tak s ním zostanem až do smrti.
- Boli sme ešte len priatelia a v určitom okamžiku som si uvedomila, že sa vezmeme a budeme spolu žiť.
- Veľa krát som sa o tom presvedčila. No, momentálne to neviem konkrétne opísať. Žiadny nadprirodzený úkaz to nebol, ak sa nepočíta láska, ktorá prichádza z neba. 😊
- Náš sa vymykal všetkým normám a širšie okolie malo čo robiť, aby to vstrebalo a ani my by sme do vzťahu nešli nebyť pár postrčení od Boha. Bol je citát zo Svätého Písma a potom také “náhodné” veci, ako že som z ničoho nič začala používať jeho prezývku o ktorej som vôbec nevedela a ktorou ho volali len najbližší.
- Stretli sme sa na moste, z dialky sme sa na seba usmievali. Zastavili sme sa, isli sme spolu na kavu a teraz máme krásne dve malé deticky....
- Čítanie počas svätej omše, ktorej hovorilo, že čo hľadáš mas priamo pred sebou a pochopil som že sa to týkalo aj mojej situácie a konkrétneho dievcata, ktorej sa mi pacilo a tak som ju kratko potom oslovil a pozval na rande.
- Bol to zvláštny vnútorný pocit ktorý mi hovoril že tento človek je moje druhé krídlo a s ním budem môcť v živote lietať. Tak ako ma v 1 rok našo vzťahu dokázal urobiť šťastnou tak isto som niekedy pocítila pri jeho správaní aj neskutočný smútok. Práve v tých týchto chvíľach som intenzívne cítila že máme byť spolu a niečo si vzajomne odovzdať niečo sa od seba naučiť. A je to tak za 15 rokov spoločného života sme sa jeden od druhého ale aj spoločne veľa naučili a svoj vzťah neustále budujeme a upevňujeme.
- S mužom sme spolu chodili v 18tich a pár mesiacov a potom o 9 rokov neskôr sme sa znovu stretli a dali dohromady. V 18tich som raz u nás v záhrade mala víziu, že Boh drží mňa aj muža vo svojej ruke. Už sme vtedy spolu nechodili a ja som neurobila nič, aby sme sa dali znovu dokopy. Potom po 9 rokoch som mala intenzívne pocity, že ma muž fyzicky aj ľudsky priťahoval, najprv som s nimi bojovala. O tom, že s ním chcem

prežiť život, hoci jeho mama je psychicky chorá a trochu nám to komplikuje život som sa uistila v ťažkých chvíľach pri modlitbe.

- S manželom som sa zoznámila na platenej zoznamke Partner na úrovni. Predtým som bola 10 rokov rozvedená a nestretla som toho správneho. Hneď po registrácii sa mi ozval “môj manžel” a na prvom stretnutí som cítila, že je ten pravý.
- Ja som sa chystala do kláštora. Spoznala som ho počas prípravy na to. Po mojom vstupe do kláštora prišiel po 5 dnoch a popytal ma o ruku. Vedela som, že mam povedat ano 😊
- Modlila som sa, aby mi Panbožko poslal nejakého muža na vaznu znamost a o 2 dni som ho stretla na dost nepravdepodobnom mieste, kde sa on ocitol úplnou nahodou a ani vo sne by mi nenapadlo, že toto bude moj budúci muž no a stalo sa.
- Prišiel v čase môjho veľmi bolestivého rozchodu a od prvého momentu sme mysleli rovnako, dopĺňali sa nám predstavy o vzťahu, živote...
- Stretnutie očí v prepĺnenom kostole na polnočnej v roku 1969 (ONA pod chórusom a ja idúc na prijímanie pod kazateľnicou)
- Boli sme kamaratkami dlhé roky a planovali sme stretnutie v zahraničí, s viacerými kamaratkami, v čase keď sme mali vzťahy, avšak medzitým sme sa stihli rozísť s našimi bývalými partnermi. Boli tam dva páry a my dvaja, akosi sme mali veľa času na rozprávanie a prebehla iskra, po dlhoročnom kamaratstve, avšak nechceli sme si to veľmi pripustiť, chapete, dlhoroční kamaratky.... Ale náhoda bola to, že sme sa stretli v čase keď sme nemali partnerov, že to vyslo práve na to stretnutie, že sme boli nejaký ten čas sami...lebo sme to planovali v čase keď sme mali obaja stálych partnerov.
- Prestal piť
- Pri jeho úraze som si uvedomila, že bez tohto človeka by som nedokázala žiť. (PS: Pritom ten úraz nebol taký vážny.)
- Za svoju budúcu manželku som sa asi od 15 rokov modlila, od prvého nášho stretnutia som cítil, že ona je asi tá pravá, čo sa mi neskôr potvrdilo.
- Rovnake myšlienky v rovnaku chvíľu...
- Bolo to stretnutie pohľadov a “premeranie si ma od hlavy po päty, pričom vo mne nastal pocit, že mi je poslaný zhora” po rokoch, keď sme debatovali o tom, kedy nastal ten pocit definitívneho rozhodnutie sme si obidvaja pripomenuli túto chvíľu.
- Spievala folklór na jednej oslave a niečo ma oslovilo, toto bude moja žena
- Tie povestné “motýliky v bruchu” 😊
- Na stretnutí asi po 2 rokoch čo sme sa nevideli mi povedal, že budeme mať pekne deti (po 15r kamaratstve, kedy mal každý iného partnera len sme spolu šli na koncert a padla táto veta) (máme 2 deti)
- Pri prvom stretnutí si manžel povedal “toto bude moja manželka”. A aj tak sa stalo. Žiaľ, po rokoch sa nechal presvedčiť inými, že to bol omyl.
- Bola to modlitba. Veľa som sa za budúceho manžela modlila a raz počas tejto modlitby sme na seba po dlhom čase narazili. Odvtedy sme spolu.
- Bolo toho viac- ale hlavné- Manžel sa modlil v kaplnke a prosil Boha, či má riešiť vzťah so mnou. Mňa medzi tým pozval iný chlapec na ples, tak som sa išla poďakovať do kaplnky a sadla som si vedľa môjho terajšieho manžela, čo bolo pre neho odpoveďou a začal ma potom intenzívne baliť. Boli sme sami dvaja v kaplnke vtedy. To, že som odbehla do kaplnky, bola naozaj “náhoda”, nemala som to vo zvyku. Ale nespoliehali sme sa na znamenia. Spoznávali sme sa a manželstvo bolo naše rozhodnutie nezávisle od znamení.
- Ešte predtým ako sme sa spoznali, som sa veľmi dlho modlila za priateľa...ale takého, s ktorým by som už išla do manželstva. a počula som, naozaj realne som počula: Neboj sa, (názov dediny, kam sme mali ísť so stretnutím v lete na tábor) to

vyrieši. Nechápala som, čo sa deje, nešli tam žiadni chlapci, ktorých by som už predtým nepoznala...ale...jeden z nich bol ITckar...a na tábore počítač nebol...a zrazu sme sa skutočne spoznali 😊 a dali sa dokopy...a odvtedy sme spolu

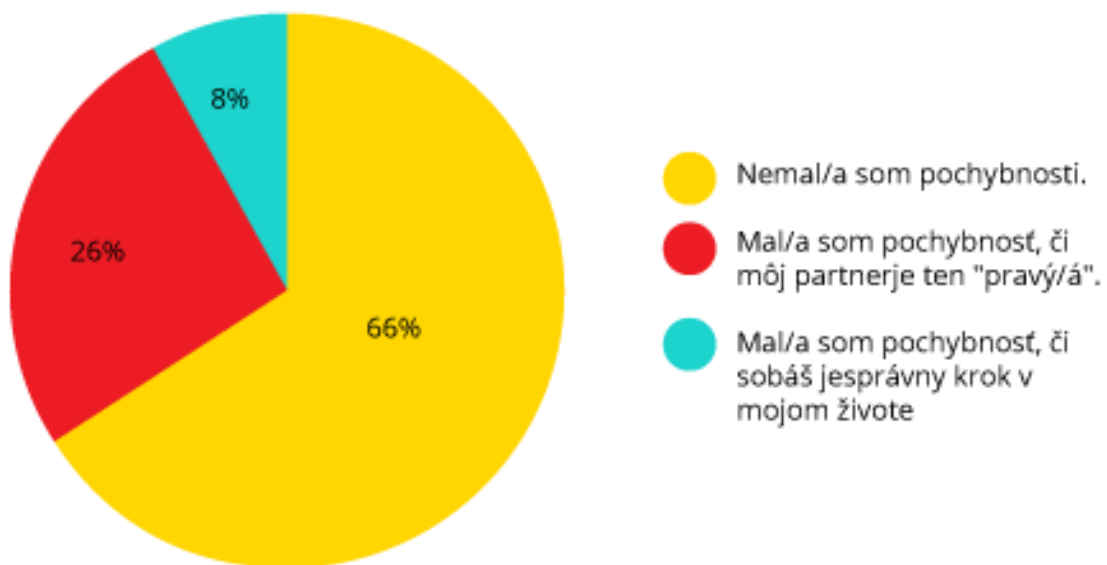
- Ak sa mi aj nejaký chlapec dovtedy pacil, tak vždy, keď som si predstavila, že by sa ma dotýkal bolo ok – ale keď som uvidela jeho ruky, tak už som to v skutočnosti nechcela ... a môj manžel teda nebol fyzicky podľa mojich snov, ale jeho ruky sa ma dotýkať mohli ... zvláštne je, že toto zafungovalo aj neskôr 😊
- Ona ma nechcela potvorka no Boh povedal bude tvoja tak som nedbal na jej slová a veril som radšej Bohu. Trvalo to osem mesiacov no nakoniec to vzdala a začali sme spolu oficiálne chodiť.
- Nedokazali sme sa ani po 100krát rozísť
- Pociťujem, že sa môžem zdoveryť.
- Prezili sme nehodu na motorke a vtedy som mala pocit, že sme dostali druhú sancu zít. Obaja. A spolu
- Keď som ju objal pri rozlúčke, pocítil som, že ona je tá pravá!
- Čakal ma pri križi hneď pri prvom stretnutí aj keď sme sa nedohodli.
- Stali sa nám situácie, kedy sme boli odkázaní jeden na druhého a zvládli sme to úplne spontánne a vtedy to bolo jasné 😊
- Keď som ho zbadala, tak akoby sa mi rozjasnilo-tento.
- Mala som sen, v ktorom som pred zás nubami porovnávala viacero “záujemcov”, ktorí sa mi pomerne rovnako páčili ako muži. Môj manžel je neskutočne pravdivý človek, skromný, čestný a s temer nulovou ješitnosťou. V sne som dostala odpoveď, že je z nich všetkých jediný, ktorý ostane “ten istý” aj v prípade nešťastia, choroby, vojny, hladu, ale aj prebytku, slávy či iných neočakávaných udalostí, ktoré život prináša. A je tomu tak.
- Keď som sa trápila nad svojou situáciou, hrala mi pieseň: Až do konca dňa (on chráni Ťa láskou. Dnes Ťi vrátil raj, tak ho vnútri maj..). A zrazu mi napísal. Neskôr som mala pochybnosti, či je to správne byť s ním a v kostole zaznela zrazu táto pieseň;)

Prečo ste sa zosobášili (namiesto toho aby ste spolu “len” žili)?

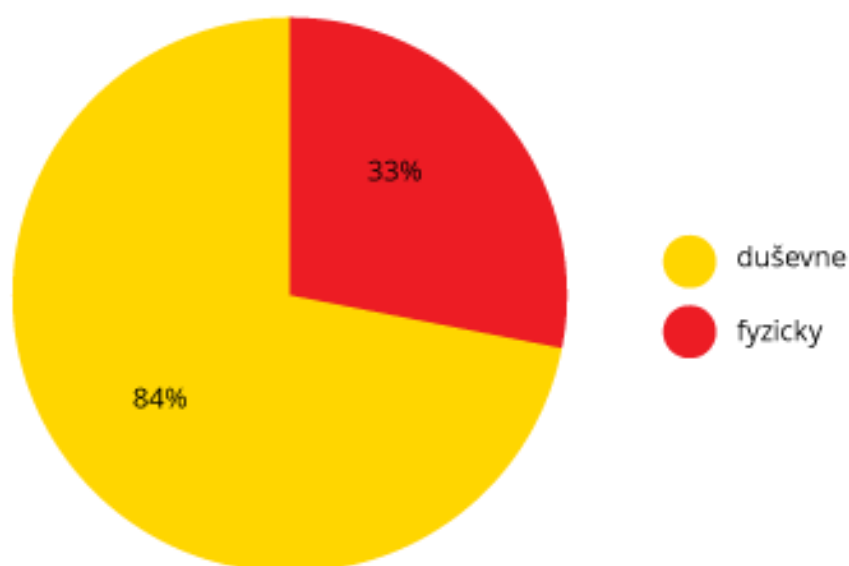
Na túto otázku odpovedali len niektorí ľudia.

- prirodzený vývoj vzťahu (30)
- z náboženského dôvodu (23)
- okolnosti – logisticke, praktické (7)
- tehotenstvo, alebo plánovanie rodiny (12)
- kôli našim rodičom (3)

Mal/a si pred, alebo počas sobáša pochybnosti?

Ak to vieš zhodnotiť, priťahuje ťa tvoj partner/ka viac fyzicky, alebo duševne? Niektorí označili obe možnosti.

Aku úlohu má sex v tvojom vzťahu? Zmenil sa jeho význam?

- Veľmi dôležitú. (takto, alebo podobne odpovedalo 48 ľudí)
- Nedôležitú. (takto, alebo podobne odpovedalo 13 ľudí)

Ďalšie odpovede:

Aku úlohu má sex v tvojom vzťahu? Zmenil sa jeho význam?

- Veľmi dôležitú. (takto, alebo podobne odpovedalo 48 ľudí)
- Nedôležitú. (takto, alebo podobne odpovedalo 13 ľudí)

Ďalšie odpovede:

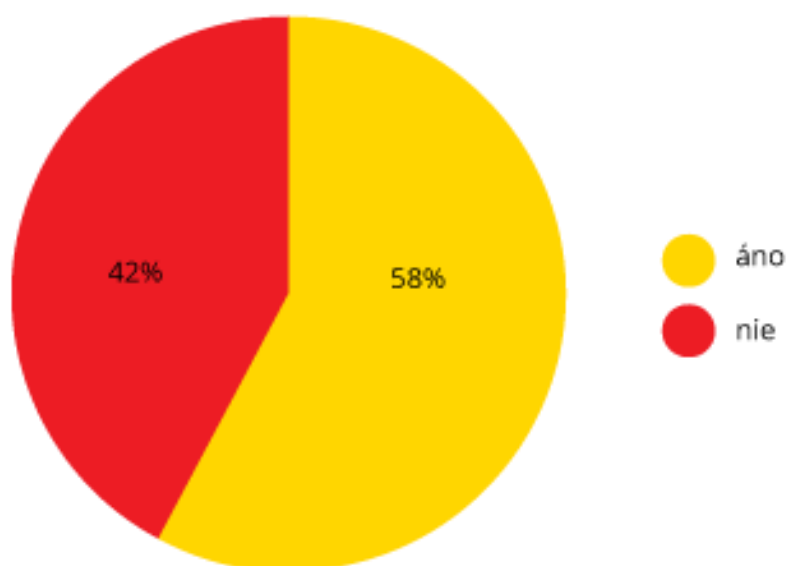
- Asi ako každá iná povinnosť, sa samozrejme, zmenila. Hlavne po deťoch.
- Sex je pre nás oboch veľmi dôležitý. Určite je lepidlom vzťahu. Nie však v zmysle porna a nadpriemerných sexuálnych výkonov, ale práve naopak. V zmysle intimity, vzájomnej blízkosti, pochopenia a porozumenia. V tom sa zmenila aj úloha sexu v mojom živote. Najprv to bolo o užití si rozkoše, ale teraz je to o tej intimitate a maximálnej dôvere k tomu druhému. Vo vzťahu si ľudia mnohokrát ublížia, chtiac aj nechtiac. Preto je pre nás dôležité rozprávať sa, vedieť sa rozprávať aj o bolesti, ktorú sme si vzájomne spôsobili a samozrejme vedieť si odpustiť, ospravedlniť sa, ale aj poďakovať zato, že sme sa dokázali jeden druhému ospravedlniť. A samozrejme, aj v posteli treba vedieť povedať, kto má čo rád, ale hlavne vedieť povedať, čo mi ubližuje a je mi nepríjemné. Ak toto nedokážete povedať človeku, s ktorým chcete žiť, aká je kvalita vzťahu?
- Je občerstvujúci pre vzťah, v mladosti viac vášne, spontánnosti a experimentov, rokmi viac dôvery, nehy istoty v stabilitu poznaného
- Naplnat si vzájomne potreby ale sa tým aj ako pár približujeme k sebe
- Na začiatku sa to točilo len okolo sexu, potom s deťmi to bolo úplne bez sexu, teraz je to fajn ale nie najdôležitejšie
- Dôležitú. Je to vyjadrenie dôvery, intimity jeden voči druhému. A zároveň krásny spôsob povedať jeden druhému mám ťa rád/rada. A nesmie byť sebecký... Moja manželka je dôležitejšia ako ja. A od začiatku sa zmenil. Preto treba aj na tejto oblasti pracovať celý život. 😊
- Má vysokú prioritu – prežívam hlbokú blízkosť so svojou manželkou, vnímam jej vydanosť a dôveru voči mne
- Je to pre mňa vyjadrenie lasky bez nutnosti slov.
- ..ale nie prioritnu.. nezmenila, bojujem stále s nedostatkom fyzických prejavov lasky
- Je to prejav lásky, dôvery, naplnenia túžby po intímnej blízkosti toho druhého, splynutie v jedno telo, odovzdanosť sa navzájom a popri tom reprodukčnosť. Úloha sa nijako nezmenila.
- Je to čím ďalej tým lepšie a krajšie
- Je prejavom lásky.
- Intimita, aj sexuálne je pre mňa veľmi dôležitá, pretože nás núti jeden pred druhým nič neskrývať a navyše je to opäť pre mňa Boží dar
- Menej dôležitý sex nezapr. podpora a ukazovanie lasky iným spôsobom
- Je soľou (cukrom) v živote
- Povedala by som, že najmä fyzicky. Necitím pri ňom nejak vynimocne lasku alebo zamilovanosť. Ale po ňom sme k sebe veľmi milí a laskaví. A nezmenilo sa to od začiatku, stále je to rovnake.
- Úloha sexu značne klesla od začiatku nášho manželstva. Myslím to tak, že dovtedy som v sexe videl obrovskú hodnotu, pre ktorú je hodno obetovať veľa, všetko. Dnes sú na popredných miestach duševné vlastnosti manželky a duchovná kvalita nášho

vzťahu. Vlastne sa dá povedať, že som zistil, že sex nie je to najdôležitejšie vo vzťahu, ale že dobrý sex je skôr ovocím dobrého vzťahu medzi nami. Opačne to nemôžem povedať, že by dobrý vzťah bol ovocím dobrého sexu.

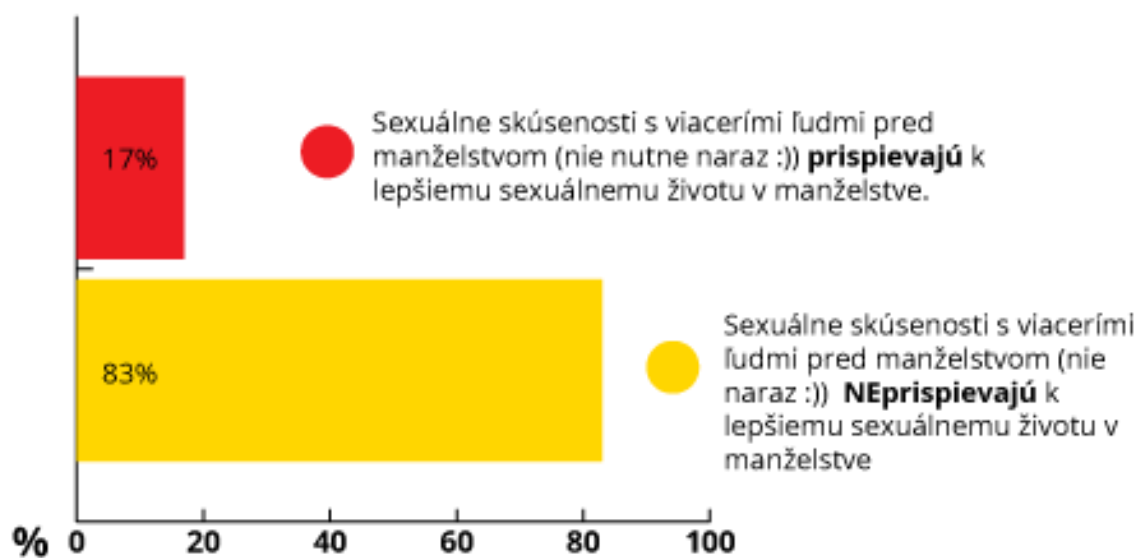
- Je to prirodzená súčasť partnerského vzťahu.
- Sex je otázka na “10 zväzkovú knihu”. Na začiatku bol sex vecou fyzickej príťažlivosti. Manželku som vnímal ako stredobod vesmíru a fyzického uspokojenia. Dokázali sme sa milovať celú noc a na druhý deň ísť do školy. Lenže nikto ma nevedel k duševnej rovnováhe a duchovnému rozvoju. A tak som si ani neuvedomil, že do sexu priateľku (budúcu manželku) nútím. Ja som len bral a bral a nič som nedával späť. Priateľka ma veľmi ľúbila, a preto mi takmer vždy vyhovel. Trvalo to viac ako 10 rokov, kým som si pomaly začal uvedomovať svoje správanie. A ďalších cca 5 rokov kým som sa začal cielene meniť. Čiže v tejto oblasti som premrhal min. 15 rokov života mojej manželky, ktoré jej už nijako nedokážem vrátiť a to budem ľutovať do konca môjho života. Dnes je sex v našom manželstve ešte dôležitejší ako na začiatku nášho vzťahu. Sex vnímam ako prostriedok, ako sa dokážem ja darovať manželke a ona mne. Hlavným cieľom nie “dostať manželku do postele” a už vôbec nie “urobiť jej orgazmus” (čím však nepopieram, že orgazmus je veľmi dôležitý). Napriek tomu vrcholom sexu je prvotné vniknutie penisu do pošvy. Sex je modlitba v pravom, náboženskom, zmysle slova, keď splynutie fyzická a duchovná tvorí úplnú jednotu tela a duše.
- Oplyvnuje veľmi manželský život, postoj sa vyvíja, je to niečo, čo je veľmi dôležité, a ma moc ublížiť, ale aj upevniť a budovať.
- Viem že je dôležitý pre manžela ale pre mňa ako osobu nie je az taký dôležitý a ani mi az tak nechýba. Ak však mám z neho pekný zážitok, cítim viacej citovej lásky k manželovi a pri spomienke naňho som ochotnejšia na ďalšie milovanie
- Výraznú. Odlišuje moje manželstvo od akýchkoľvek iných vzťahov, ktoré som mala a mám s inými mužmi. Význam sexu v manželstve postupne rastie, stále viac si rozumieme po sexuálnej stránke, vidím, že aj môj muž sa za 7 rokov snaží stále viac empaticky načúvať môjmu sexuálnemu temperamentu a jednotlivým náladám. A to dosť utužuje vzťah a vážim si ho preto.
- Je potvrdením našej vzájomnej lásky. Je ako výborný zákusok.
- Veľkú 😊 Berieme ho ako súčasť sviatosti, a teda potvrdzujeme ním náš vzťah. Čerpáme v ňom silu ku neustálemu rastu v jednote. Je to pre nás najvyšší stupeň darovania sa druhému. Príbeh nášho intímneho života po svadbe bol podľa môjho názoru neojedinelý. Bolo veľmi ťažké preorientovať sa z “nesmieš” na “musíš”. Sme manželka tretím rokom ale tento boj sa medzi nami ešte vždy ukáže. Po istej dobe prišlo dá sa povedať nabaženia a myslím, že viedlo k hlbšiemu a láskavejšiemu prežívaniu našich manželských objatí. Myslím, že by ľudia pred svadbou mali byť viac slobodný vo svojom telesnom prežívaní lásky (nie v zmysle v pohode spolu intímne žite), ale nemali by svoju prirodzenú sexuálnu energiu len tak potlačiť a tváriť sa, že neexistuje, mali by si nájsť spôsob ako ju čisto odventilujú a dokážu tak ostať v tejto otázke slobodní. Myslím, že v tom dosť pomáha aj zbytočne nenatáhovanie chodenia a vtedy to má omnoho prirodzenejší spád. Do tretice si myslím, že je dôležité sa o sexe rozprávať. Nie len o zhodnotenie jednotlivých akcií, ale skutočne o tom ako sa kto na to pozerá, ako to prežíva a do hĺbky. Sex je nádherný, ale je dôležité stále vedome pracovať na tom, aby manželov stále viac spájal a nie rozdeľoval.
- skoro ziadnu

- Moja chuť na sex sa stratila od porodu mojich dvoch deti. Bohuzial, teraz to berem ako unavenujuacu aktivitu. Avsak, ked nastartujete zhrdzavene auto, tak ta jazda je nakoniec fantasticka 😊
- Je prirodzenou sucastou manzelskeho spoluzitia, ale aj tomuto jazyku lasky sa treba ucit, tak aby nebol zamerany na vlastne uspokojenie, ale na budovanie vzajomneho vzťahu a vtedy je naozaj obohatenim pre manzelov.
- Nic sa nezmenilo je to ako na zaciatku vzťahu niekedy je nas manzelsky sex dokonca lepsi ako ten pred manzelstvom.
- Joooj určite, za slobodna sme hľadali každú chvíľku keď sme boli sami čo by sme sa mohli pomilovať, teraz keď sú už deti tak sa venujeme im a večer keď zaspia máme chvíľku sami pre seba tak sme radi keď sa môžeme pomilovať alebo len tak si spolu ľahnúť oblapiť sa a rozprávať...
- Na sexe je super, že do nášho vzťahu priniesol deti. Zároveň ho vnímam ako najhlbší možný prejav lásky. Je to podobné ako počuť milujem ťa, ale mnoho lepšie, intenzívnejšie, silnejšie, krajšie. A vďaka tomu, že sa s manželkou milujeme sa cítim normálne (pred svadbou som úplne nechápal mojím sexuálnym chut'kam, nevedel som úplne, čo s nimi mám robiť).
- Sex je aktuálne naplnením vzťahu. Hlavne odkedy sme sa rozhodli pre dieťa, zmenila sa úloha sexu. Na začiatku bol sex dôležitejší pre oboch. Časom je pre nás dôležitejší čas strávený spoločne.
- U mňa je to fajn ak cítim citový záujem manžela o mňa. vtedy je to naozaj vzacne... Viem sa mu odovzdať... inak je to naozaj len o tele
- Na začiatku bol sex túžbou objavovať tajomstvá, zmyslovú slasť. Potom to bol prostriedok k vytvoreniu toho najdôležitejšieho a najkrajšieho v našom živote- našich detí. Teraz slúži na spríjemnenie spoluzitia – je to veľmi, veľmi osobná vec, prejav dôvery a túžba splynúť s človekom, ktorého poznám a ľúbim.
- Je to jazyk ktorému najlepšie rozumie muž zo všetkej ženskej reči. Naopak pomocou neho sa cítim že telo je darom tak ako duša.
- Keďže som chlap, sex je pre mňa veľmi dôležitý. Od začiatku vzťahu sa to samozrejme zmenilo a dozrievam v ochote, aby som nie len od manželky “bral a užíval”, ale sa snažím žiť voči nej v postoji, že aj ja dávam seba a chcem urobiť manželku šťastnou, aby aj ona prežívala radosť z milovania.
- Spociatku sme boli sexuchtivi 😊 tým ze sme so sexom cakali az do svadby, tak sme si to naplno uzivali po svadbe, ale ako prichadzali deti, u mna to uz podstatne nebolo a az teraz po rokoch ked sme sa o tom s manzelom viac zacali rozpravat, som zistila ze mu to chybalo, len z ucty ku mne sex odo mna nevyzadoval. Teraz je to o davani seba druhemu

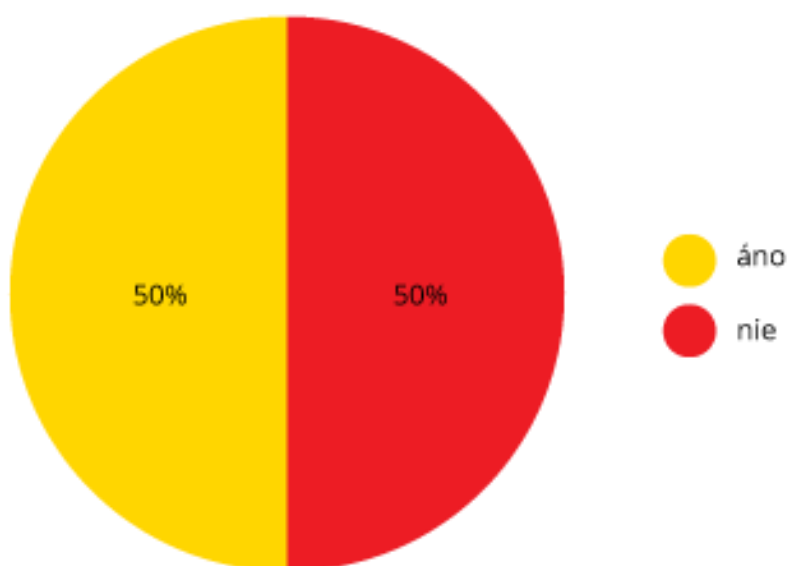
Je Tvoj manžel/ka Tvoj/a prvý/á sexuálny/a partner/ka?

S ktorým tvrdením sa viac stotožňuješ?

Ak si mal sexuálnych partnerov pred manželstvom, myslíš si, že to ovplyvnilo, ako vnímaš sexuálny život v Tvojom manželstve?

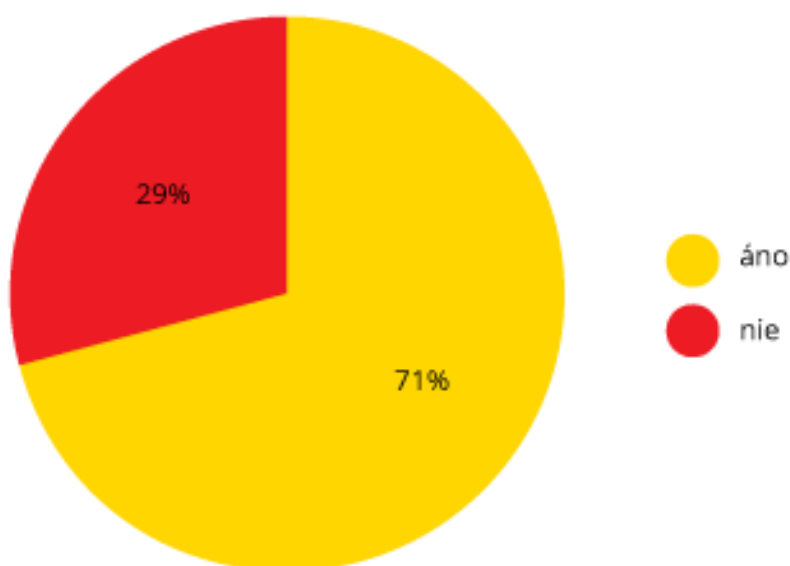
Ak áno, tak ako?

- Pretože mam pocit, že som o nič svetoborne neprísla. Keďže sa hovorí – trava je vždy zelenšia na druhej strane – tým padom viem zo skúsenosti povedať, že nie je :-)))
- Pretože som spoznávala seba, svoje telo, svoje túžby a potreby. Zistila som čo mi vyhovuje a čo nie, ale aj som si v mnohom ublížila. Niektoré bolesti stále prekonávam s manželom a darí sa mi to len vďaka jeho láskavej podpore, trpezlivosti a ohľaduplnosti. Miluje ma takú aká som a viem, že by neurobil nič, čím by ma zranil, alebo mi ublížil.
- Niekoľko skúseností pred manželstvom je určite prospešných, spoznám nielen partnera ale aj seba v rôznych situáciách, viem sa potom lepšie naladiť na to čo funguje, čo je príjemné a žiaduce
- Priniesla som si tým do manželstva veľa zranení, tak hlboko, že som ani nevedela, mali sme veľké problémy v oblasti sexuálneho života
- Viac skúseností vytvára viac tolerancie. ale aj vyššie nároky. aj poukazuje na to čo je podstatné a čo nie, veľkosť penisu nie je v manželstve podstatná
- Porovnávanie nie je dobré. Striedanie partnerov nie je dobré. Neprospera vzťah, ak máme v hlave, že niečo bolo predtým inak a teraz to tak nie je. Ak by som sa mal dnes rozhodnúť, už by som to nerobil. Radšej by som počkal na tú pravú.
- Vážim si to, čo mám doma, pretože skúsenosti predtým neboli také pozitívne.
- Je problém s porovnávaním.
- Porovnávanie s ex, rozpoltená osobnosť, často sa mi sníva, že neviem, ktorý je môj manžel
- Vidím ako by to mohlo byť ináč.
- To je veľmi citlivá téma, nebudem uvádzať detaily. Poviem len, že to nebolo na prospech.
- Už viem, že som svojej manželke nemohol dať celého seba, pretože som sa viackrát rozdal iným ženám. Jasné, navonok to nevidno, ale vnútri to cítim.
- Tým, že to dokážem porovnať tak mi to dáva širší pohľad a nemám ilúzie ale reálny pohľad. Aspoň si to myslím. 😊

- Myslím si, že sex pred manželstvom pôsobí ako “zahmlievač” vnímania partnera. Pozitívne pocity pri sexe sú tak skvelé, že automaticky ťahajú človeka k pocitu, že to musí byť ten pravý. Myslím si, že toto tiahnutie mi bránilo vnímať partnera pred svadbou triezvo a rozumne reagovať na varovné signály.
- V živote som mal len jednu sexuálnu partnerku, a tou je moja manželka. Čo však veľmi ľutujem je, že sme spolu sexuálne žili ešte pred manželstvom. Naši rodičia nám vlastne nepovedali o sexe nič. Ja osobne som sa hanbil spýtať, a na druhej strane keď som videl ako fungovalo manželstvo mojich rodičov, tak som sa ich ani nechcel pýtať. Prišlo mi to zbytočné. Pred manželstvom sme podľahli názorom spoločnosti a ešte hlúpejším názorom z telky a filmov, že si treba užívať, že sex si treba s budúcim manželom/manželkou vyskúšať lebo čo keby to potom náhodou “neklapalo”. Čo ak by bol sex zlý, čo potom??? Dôkazom zhubnosti týchto názorov sú na jednej strane svedectvá a životy manželov, ktorí pred manželstvom sex nemali a na druhej strane jasné štatistiky rozvodovosti a potratov. To sú neodškriepiteľné fakty, ktoré však naši súčasníci považujú ako krok späť vo vývoji spoločnosti. Často sú prekrútené a označované za pokrok spoločnosti.
- Viac skúseností ti viac napovie o tvojom tele aj duchu a skôr zistíš, čo nechceš.
- Sex v manželstve nie je žiadna povinnosť a nemať to byť stres tak ako ani v žiadnom voľnom vzťahu a mať to byť práve radosťou uvoľnením a trávením príjemných spoločných chvíľ medzi partnermi. Tým že som už mala nejaké skúsenosti a manžel tiež vedel, sme porovnateľní čo cítime a či si spoločne pri sexe vyhovujeme. Dôležitá je chémia od začiatku, sme si vzajomne vonali a prítahovali sa. Ostatne sme sa postupne naučili a rozprávali sa čo komu vyhovuje a čo nie. Pokiaľ by som pred mojim vzťahom s mojim manželom nemala iný sexuálny vzťah, nemala by som čo porovnať a časom by som možno chcela zaziť aj iné čo by bol koniec tomuto vzťahu.
- Akoby je to v podstate paradone pozitívne v tom, že si uvedomujem, že sex je dobrý vtedy, keď máte toho druhého naozaj radi a on Vás. To je najdôležitejšie. Inak aj napriek tomu, že sme sa sexuálne iba zohrávali bol náš prvý spoločný sex omnoho lepší ako sex, čo sme mali predtým každý so svojimi predchádzajúcimi partnermi, hoci sme už boli technicky “zladení”. Ale inak sex pred manželstvom podľa mňa zas netreba demonizovať, ak sa to niekomu stane, nie je to konečná, ako mi raz tvrdil kňaz na spovedi. Osudy sú rôzne a netreba súdiť.
- V zmysle porovnania, ako to majú iní muži, v čom je ten môj lepší, čo ja potrebujem a čo naopak už nepotrebujem zažiť.
- zistila som, že sex môže byť aj zlý
- Po viacerých skúsenostiach človek pride do stavu, že to nie je len o tom... (možno v mladosti som tomu prikladala väčší význam)... taktiež, nemám potrebu skúšať alebo experimentovať, keďže ma už človek čo to za sebou...
- Negatívne
- Človek vie, čo chce a vie to aj pomenovať.
- Nemala som ale zo skúseností iných (rozhovormi som zistila) že sa potom trápia, v mysli sú neverní...
- Ja som vďačná za každú životnú skúsenosť, netuším ako to ovplyvnilo môj manželský sexuálny život ale viem, že všetko so všetkým súvisí.
- sex sme si odkladali až po manželstve, stálo to veľa úsilia, ale bolo to skvelé rozhodnutie
- Viem že komplexný vzťah nie je len o telách.
- Vyššie nároky
- Lepšie viem čo potrebujem a čo očakávam od partnera..(castost, spoločne potreby, viem čo nechcem)

- V čase uzavretia manželstva som už mala jedno dieťa a stroskotaný 10-ročný vzťah za sebou s mužom, ktorým sme neboli zobrať. V manželstve som si uvedomila hodnotu toho, že aké to je byť úplne oddaná manželovi, pre koho som tiež jedinou ženou. Práve preto ma zlomilo, keď sa po dlhých rokoch spoločného života zmenil a našiel si priateľku.
- Mrzí ma, že som si to svoje najviac intímne nenechala len pre manžela
- Ze si partnera viac vážim
- Viac to clovek porovnáva, čo nemusí byť vždy dobre (ak ma však v manželstve malo sexu tak aspon si uzil pred tým 😊 aj to sa v dnešnej dobe stáva
- Vážim si to, čo máme s manželom teraz, je to neporovnateľne lepšie, ako to, čo bolo predtým.
- Viac si vážim svoju manželku ona bola panna mňa to páli a ľutujem to
- Konkrétny fyzický sex pred manželstvom, to v mojom manželstve neovplyvnilo, ale virtuálny sex (pozeranie na sex v TV a internete) to v mojom manželstve ovplyvnilo, lebo som mal napozierané všeličo a mal som rôzne predstavy ako by náš sexuálny život mal v manželstve vyzeráť.
- Nevieť posúdiť predošlé dve otázky, aj keď nemyslím, že to musí byť nevyhnutne tragédia. Niekedy je horšie žiť v presvedčení a pýche, že “byť jediným/jedinou” je to najosvietenejšie riešenie – môže to byť zaručená cesta k sklamaniam a neúcte voči iným, ktorí tak nežijú. Poznám ľudí, ktorí mali viacero partnerov pred manželstvom a žijú “vzorné” manželstvo bez potreby zháňať sa po “lepšom”.
- Vďaka iným sexuálnym partnerom pred manželstvom som lepšie spoznala seba, svoje telo, svoje potreby. A zároveň som pochopila, že nie s každým sex funguje rovnako – bez ohľadu na to, ako atraktívny je na pohľad, pre mňa či pre iné ženy. Takže keď som po určitom čase spoznala svojho manžela aj po tejto stránke, vedela som, že nielen vďaka svojej duši a svojej povahe je výhrou v lotérii.
- V manželstve je to o niečom úplne inom, je to jednota, nežnosť, odovzdanosť, požehnanie, nedá sa to ani zďaleka porovnať.
- Negatívne. V srdci si stále nesiem zranenia...
- Negatívne v zmysle vzťahu odovzdanosti manželskemu partnerovi.
- Ľutujem to, pretože by bolo najlepšie mať len jedného partnera.. Občas sa mi vynárajú spomienky a môžu narúšať túto oblasť s manželom.

Zmenil sa váš vzťah vstúpením do manželstva?

- vedomie doživotného záväzku, spoločné bývanie, sex. spolužitie
- Deti, rodina, riešenie aj problémov, spoločný čas...
- Zacali sme spolu byvať. Tu som zistila ake je to žiť s ním a začali mi vadit veci na nom a začali sme sa mimoriadne hadat a vadit.
- Je to neporovnateľne vyššia istota vo vzťahu, pretože viem, že ten druhý sa rozhodol urobiť ten najdokonalejší spôsob ako mi prejavit' že chce so mnou byť – a to sobáš. Bola to zmena akú som nečakal. Nemyslel som si, že to bude až také. A keď opäť poviem, že navonok to nie je veľká zmena – jeden prsteň na ruke. Ale vnútorne som to prežíval veľmi intenzívne a odvtedy akoby som nastúpil na nový level v živote: úplne inak sme riešili kúpu bytu, auta, diskusiu o dieťaťi – akoby som už na to bol oveľa kompetentnejší.
- Nezmenil sa samotným sobášom ale zmenil sa časom a tým čo sme spolu prežili. Manželstvo je prechádzka ružovým sadom, niekedy ruže kvitnú a voňajú a sú obdobia (ako zima v prírode) keď vidíte len holý krík a trne. Ale ak počkáte tak po čase kvitnú ruže (ak krík ostane živý).
- Najväčšou zmenou boli deti. Ich prítomnosť a náročnosť odhalila všetko skryté.
- Je každý rok hlbšie
- Pri uzavretí manželstva sme počuli, že “odteraz” je naše manželstvo požehnané Bohom a že sám Boh vstúpil medzi nás, že je stále s nami. Prvého pol roka “mi neveriteľne šla karta” (nehovorím o gamblingu). Čoho som sa chytil to mi vyšlo, všetko bolo úžasné a to aj napriek tomu, že sme sa brali po takmer 8 ročnom chodení. Lenže v skutočnosti sa po vyslúžení si manželstva nič nezmení. Všetko dobré ostane dobré a všetko zlé ... no zvyčajne sa ešte zhorší. A tak sa aj zhoršovalo a zhoršovalo a keby sme sa nevzali určite by sme sa rozišli. Ale tým, že sme sa vzali dostali sme mnoho milostí, a keď sme sa “skutočne” začali zblížovať s Bohom, zrazu sa nám začalo dariť prestávať náš vzťah.
- Spocinut v naruci manžela je plnosť radosti a bezpečia, ako v naruci niekoho, kto ma nevie prijať so všetkými snami a túžbami mimo manželstva. Vacsia dynamika dvojice, sila, láska, charakter, pomoc, odovzdanie sa.

- Som druhý krát vydatá. Vždy sa vzťah manželstvom zmení. Prvý muž sa po svadbe viac začal venovať kamarátom a koníčkom a v druhom prípade sme sa po svadbe s druhým manželom oveľa viac naviazali na seba. Neexistuje pravidlo, každý človek je iný a nie vždy vieme ovplyvniť vzťah s partnerom. Sme formovaní výchovou z pôvodnej rodiny a genetikou. To sú základné atribúty, ktoré si nesieme do partnerstva a tvoríme novú rodinu, kde to nejde bez kompromisov a obrusovania hrán.
- Musíte si zvyknúť na rodinu svojho manžela a niekedy je to ťažké.
- Začali sme spolu bývať, zdieľať peniaze a všetky starosti. Zmenilo sa to že už nemáme toľko času na seba a na rôzne milé prejavy pozornosti ktoré boli samozrejme keď sme spolu chodili a nemali sme deti. Je ťažšie byť nápaditý a robiť drobne prekvapenia pre toho druhého.
- moja manželka prestala mať o vzťahu pochybnosti, vzťah sa stal pokojnejším
- Viac sme narážali na naše vlastné chyby a sebeckosť, lebo už sa bolo treba viac obetovať. Ale ešte viac sa to zmenilo, keď prišli deti. Zároveň sme vedeli, že problémy musíme riešiť, lebo chceme spolu ostať, nielen považovať problémy za ukazovateľ, či sa spolu hodíme.
- Naša vzájomná láska narástla.
- Aj sa zmenil aj sa nezmenil 😊 Ťažko sa to vyjadruje 😊 základna esencia nášho vzťahu alebo atmosféra ostali. Keď vzťah nefunguje “áno” pred oltárom ho nemá šancu zachrániť. Na to si treba dať veľký pozor! Stále sme to my dvaja a stále cítiť tie základne kamene a parametre vzťahu, ktoré sú prítomné od začiatku vzťahu. Náš vzťah sa zmenil svojou hĺbkou a pribudla nová istota. Už nech sa stane čokoľvek ja prosto nemôžem len tak odísť bez fatálnych následkov a ani môj manžel. Táto istota dáva to veľkú slobodu! A hĺbka sa prejavuje predovšetkým tým, že už jeden druhému patríme, čo je vyjadrené nielen sexom ale spoločnou domácnosťou, financiami a neporovnateľne väčším množstvom času, ktorého trávime spolu (úplne vidím, ako začíname kopírovať niektoré svoje frázy, či myšlienkové postupy a to sa nám počas 6 ročného chodenia veľmi nedialo)
- Nas vstah nezmenilo manželstvo ale roky stravené spolu
- Prisli deticky, prisli starosti....
- Vyzaduje viacej prace a rozhodnutia vole, zladovat sa mavzajom ale stoji to za to.
- Zmenil sa v tom ze citime vacsiu zodpovednost za nas vztah a mame spolocne viac veci ktore nas ako manzelov spajaju a sme ma to hrdi ze sme spolu a funguje nam to. Mame spolocny majetok dve krasne zdrave deti narodene po uzavreti manzelstva a tvorime peknu rodinu tak ako sme to planovali a obaja chceli.
- Pred svadbou sme boli dost nervózni kvôli financiám a organizácii svadby, už som aj pochybovala, že robíme dobre, že sa berieme. Po svadbe sa všetko upokojilo, lebo sme už vedeli, že sme spolu navždy. Bola som prekvapená, že manželstvo náš vzťah naozaj zmenilo k lepšiemu.
- Boli sma si vsednejsi :-).Planovali sme spolu vikendy. Odhalovali sa aj tie negativne stranky. Vyfarbili sme sa obaja.
- začali sme spolu žiť, zvykať si, next level, lepší level
- Samotný fakt svadby vzťah nezmenil, náš vzťah sa zmenil rokmi spoločného spolužitia.
- Obaja sme nadobudli taku vacsiu istotu, co prinieslo vacsi pokoj do vztahu.
- Začalo “obrusovanie dvoch mlynských kameňov” 😊 aby “múka” bola čo najjemnejšia
- mam pocit, ze sme sa obaja tak trosku ukludnili...v tom vyzname, ze uz sme mali “svoj vek” nieco po tridsiatke a vsetko bolo uplne super avsak obaja sme mali

rovnaky názor čo sa týka manželstva a chceli sme to, kým sme spolu len chodili tak sme sa trochu obávali či to ten druhý myslí naozaj vážne...

- vstupom do manželstva náš vzťah (naše chodenie) dostal naplnenie a zmysel
- Teraz to obaja berieme akosi vážnejšie. Už to nie je o tom, že ok, skúsime, či sa k sebe hodíme, či si vyhovujeme a ak nie, tak sa rozídeme. Už nepremýšľam nad tým, že by sa to malo niekedy skončiť. A preto možno aj dávam viac energie a úsilia do toho, aby to klapalo dobre. Plus, ja osobne som deň po svadbe pocítil, že som spravil niečo veľmi dobré, že niečo v mojom živote sa naplnilo, zavrášilo, že niečo o čom som úplne nevedel, že mi to chýba som zrazu dostal a cítil sa skvele.
- Odo dňa uzatvorenia manželstva sme obaja v pohode a vieme, že je to už naisto a navždy
- Zrazu sme boli na všetko dvaja... Zvyknúť si rozhodovať sa s ohľadom na toho druhého, začali sme sa časom správať tak, ako sme boli naučení z domu, čo prinášalo nedorozumenia, ktoré sme sa učili riešiť, uvedomenie si, že muža nezmením (čo som si naivne pred svadbou myslela). Prijatť rodinu svojho manžela, aj keď mi niekedy išli na nervy... Naučiť sa spoločne hospodáriť s peniazmi ... atď. Je veľmi veľa maličkostí, ktoré sa menia, keď sa vezmete, najkrajšie na tom je, že na všetky tieto zmeny nie ste dvaja ale traja – Boh v deň vášho sobáša vstúpi do vášho vzťahu a ak ho nevyženiete, pomáha tam, kde si vy neviete rady a žehná vám, aby ste žili život hodný neba...:-)
- Viac si jeden druhého vážime, chceme sa pre toho druhého obetovať a to nie je už zo zamilovanosti, ale preto, že svoju manželku mám naozaj rád a aby bola pri mne šťastná a vidím, že ona robí to isté.
- Väčší rešpekt voči sebe.
- V reálnom živote sa síce veľa nezmenilo, nakoľko sme spolu už predtým žili, ale ten pocit spolupatričnosti a oddanosti jeden druhému je oveľa silnejší než pred svadbou.
- zrazu sme boli spolu 24 hodín, pekne sme si to organizovali...voľný čas spolu, čas s kamoškami, zariadovali sme, plánovali čo kde dáme, čo si skor kupíme pračku alebo televízor? sedačku alebo posteľ? kde pojedeme na dovolenku a učili sa spolu žiť, bolo to veľmi zaujímavé . Odpoveď na nasledujúcu otázku musím napísať sem: viem aký by bol náš vzťah keby sme sa nezobrali, jednoducho by nebol. manželstvo = dovera a v otvorenom vzťahu tomu dodnes neverím.
- išli sme do reality
- Nastal čas obrusovania- potrebovali sme sa naučiť ťahať jedným smerom...v úplne všetko...od nákupov až po voľný čas.
- Určite sa v priebehu rokov zmenil, ale nemyslím, že manželstvo na to malo zásadný vplyv. Každopádne je to taká malá bezpečná prekážka, ktorá niekedy skrotí moju chuť zabaliť kufre a zmiznúť niekde preč 😊
- Asi sme si nepovedali na začiatku, čo od vzťahu očakávame
- sex, bývanie, naše vzajomné roly, bola som manželka a to je naozaj viac ako priateľka/frajerka/družka/partnerka.
- prestali sme sa hádať, záväzok nás paradoxne v mnohom oslobodil a naplnil
- Sme jedno telo a jedna duša
- Ustupila ohľaduplnosť a vystúpilo sebeckvo.
- Upevnil sa
- Myslim si,že manžel si bol mnou az prilis isty tym ze sme sa zobrali
- On prevazal úlohu rozhodovať a riadiť takmer všetko
- Moj muž sa cítil neslobodne, lutoval že nemože pokračovať v študentskom živote aj napriek absolutnej slobode s mojej strany.
- Čím viac sme sa poznali, tým sme sa mali radšej a boli sme jeden pre druhého oporou

- Začali sme už naozaj naostro spolu kráčať životom do cieľa. Nastalo veľa dní plných radostí zo spoločných chvíľ, plánov, služby, milovaní a oddychu. Ale nastalo aj veľa dní, kedy naše (egoizmy) životy narážali na seba, nastal čas potrebného dozrievania k ozajstnej láske. Od zaľúbenia prechádzame k obetavej nezištnej láske.
- Skutočnú lásku som zažila až v manželstve. Pred manželstvom som
- Zamilovanosť sa zmenila na lásku, myslím si že keď sme sa brali relatívne mladi (22 roční) tak sme sa este vedeli a chceli zmeniť k lepšiemu kvôli tomu druhému
- spoznala som nové stránky manžela
- Mali sme silný pocit spolupatričnosti.
- všetko, celý vzťah, do manželstva sme vstupovali bez predošlého spolužitia
- patríme k sebe v dobrom i zlom...
- Menej pozornosti, viac hadok, finančné problémy, problémy s bytím
- Väčšia úcta a empatia voči partnerovi.
- je pevnejší
- Vážili sme sa navzájom viac, boli sme na to hrdí, že vystupujeme ako manželia.
- Cítíme väčšiu slobodu, pokoj, a radosť že sme manželmi. Cítim, že ten zväzok je veľmi silný, aj keď naše správanie v konkrétnych situáciách sa nezmenilo. Skôr ak sa o to cielene snažíme a pracujeme na niečom v čom chceme vyhovieť manželovi/ resp. on mne.
- zmenilo mi to priezvisko, obom nam status manžel/manželka a zavezok, že sme si sľúbili vernosť a lásku pre Bohom
- Už to nie je len o tom, čo chcem ja alebo po čom túžim ja, ale snažím sa dávať do popredia to "my". A hlavne keď už máme deti.
- Každý vzťah aj manželstvo majú svoje etapy človek je zamilovaný potom vytriezvie a potom sa ukáže či naozaj s chybami a zvykmi dokážeme s tým druhým žiť
- Je to rozdiel rozhodnúť sa pre celoživotný zväzok, vzťah bol posilnený sľavosťou manželstva
- jednoducho sme spolu. a bodka. kým sme spolu chodili, stále bola právna a aj správna možnosť riešiť to, že sa mi partner nepozdáva, rozhodom. odkedy sme manželia, toto mi nikdy nenapadlo... aspoň nie mimo hystérie 🤪
- Nas vzťah je autentickjší hlbsi a zjednocujúcejší
- Stali sme sa jedno telo.
- Do vzťahu vstúpila zodpovednosť. Plnenie manželskej zmluvy.
- Zlepšil sa, sme si bližší.
- Viac sa ľúbime, lebo sa učíme naše sebestvo potláčať a myslieť na toho druhého a ľúbiť aj s chybami, ktoré v manželstve viac vadi ako predtým
- Manžel už nemal potrebu byť taky romanticky – paradoxne som to pred manželstvom az tak nepotrebovala ja ale on ano a po opacne 😊
- Ak sú aj nieako problémy alebo nejasnosti snažíme sa ich riešiť spolu. Žijeme v jednej domácnosti a delíme sa o radosť aj starosť.
- Láska teda zamilovanosť časom vyprchá a zostane len láska manželov a tá je úplne odlišná... človek spozná druhého inak a to je potreba rešpektovať a vzájomne si byť oporou... v tom horšom čase.
- trávim spolu viac času, teda vnímame sa takí akí sme, v plnšej realite, o to je to krajšie ale aj náročnejšie, tiež že neideme spolu na 2 hodiny von, ale máme možnosť byť pri tom druhom v oveľa širšej palete situácií.
- No žili sme pred manželstvom čisto a vstupom do manželstva sme naplnili podstatu manželstva
- Dozrievanie dovery
- Zväzok, pocit že sme spolu už aj pred Bohom

- Sme jedno telo

Čo si myslíš, že je najdôležitejšie, aby vzťah dlhodobo fungoval?

- Dôvera, komunikácia, rešpekt, tolerancia (takto alebo podobne odpovedalo 54 ľudí)
- Viera v Boha, modlitby, odovzdanie vzťahu do Božích rúk (takto alebo podobne odpovedalo 11 ľudí)
- Odpustenie (takto alebo podobne odpovedalo 9 ľudí)
- Humor (takto alebo podobne odpovedali 2 ľudia)

Ďalšie odpovede (výber)

- Spoločný rast
- Neísť spať, kým sa neudobríme po hádke. Rozprávať sa, nič netajiť, hovoriť otvorene, aj keď je to zraňujúce, vedieť si priznať chybu a ospravedlniť sa jeden druhému. – Mať spoločného koníčka, ktorému sa spolu venujeme aspoň raz do týždňa (napr. chodíme na spoločenské tance), mať čas na rozhovor (každý večer sa spolu rozprávame min. 1 hod – najprv o bežných veciach, ale potom aj o plánoch, víziách do budúcnosti, alebo o rôznych veciach, ktoré sa dejú vo svete, delíme sa o pohľad do sveta toho druhého, keďže každý robíme úplne inú profesiu), ale aj rituál dať si spolu aspoň 1 jedlo, pri ktorom sme spolu a prítomní (teda nič nečítame, nemáme zapnutú televíziu, odložené a vypnuté telefóny a pod.). No a samozrejme oživovanie vzťahu – vytrhnutie z rutiny, aby sme sa nezačali spolu nudiť a veľa smiechu 😊
- Naučiť sa darovať jeden druhému, bez toho to nejde, bez toho clovek stále hľadá len pre seba uspokojenie vo vzťahu a to je science fiction
- Na toto nemá recept ani Harry Potter. Ale sú ingrediencie, bez ktorých to nejde: rešpekt. dôvera. úprimnosť. komunikácia. ochota ustúpiť. schopnosť vnímať potreby druhého človeka. schopnosť uprednostniť naplnenie potrieb druhého človeka alebo rodiny pred vlastnými túžbami a potrebami (napr. nekúpim si tento rok motorku, lebo je potrebné opraviť plot. Možno to bude znamenať, že si motorku nekúpim už nikdy. Pritom plot by aj počkal dáky rok ešte. Ale aj tak opravím plot.). OK a na to všetko ešte úplne kľúčová vec: Božia milosť a požehnanie. Môžeš byť najlepší manžel / manželka na svete, a predsa sa stane že ti tvoj partner začne zahýbať. Sú veci čo neovplyvníš aj keby si bol superman. Bez Božej milosti, bez viery, neviem bratm... good luck. Ak máš teraz 15, začni sa modliť KAŽDÝ deň za svojho manžela/manželku. Rob to až do dňa sobáša. Tým nič nepokaziš. A POTOM, keď sa oženiš / vydaš, v tom pokračuj, ale ešte intenzívnejšie.
- Venujte sa partnerovi v drobných krokoch počas celý deň, nezabúdajte na komplimenty, drobnosti...ktoré vás potešia, rozosmejú a udržia pozornosť vo vzťahu. Dôležité sú úprimné objatia...vrúcne a plné pozitívnej energie.
- -Prejavy naklonnosti duševnej a prítazlivosti fyzickej aj po rokoch
- Vzájomná láska, napĺňanie potrieb toho druhého, otvorenosť vo vzťahu, dôvera a istá voľnosť pre vlastné záujmy oboch partnerov.
- Vedomé rozhodnutie milovať a odpúšťať
- Okrem lásky, tolerancie, spoločné záujmy...si myslím, že sa človeku musí ten partner aj páčiť, musí mu voňať, vo všeobecnosti fyzická prítazlivosť... nielen v mladosti ale aj po 10,20,30,40 rokoch...sme tak asi nastavený, že ak sa nám niekto páči, vieme mu odpúšťať...
- Tolerancia, a snaha nájsť spôsob ako by to mohlo ísť a nie ako to nepôjde
- Státie si za rozhodnutím milovať.

- Vzdat sa vela spoločenských zásad, ktoré mas vryte, že ak sa stane toto alebo toto, tak je to už dobrý dôvod na rozvod. Taktiež prehnane očakávanie alebo vlastná predstava o svojom manželstve či manželovi škodí dosť. To sklamanie pride určite, preto keď mas menšie očakávanie, menej ta sklame. Dôležité je sa zamerať, čo môžem ja z mojej strany urobiť, aby som svoje manželstvo priblížila k tomu ideálu, čo mám a nie byť sklamaná, že moje manželstvo je na míle ďaleko od toho. Toto sklamanie mi napríklad zastrelilo iné veľmi dôležité vlastnosti u manžela, ktoré som brala za samozrejmosť – vernosť, trpezlivosť, opakovanie mi že ma ľubi. Je to veľmi nebezpečné, kaziť to vzťah. Je potrebné sa zamerať na dobré vlastnosti partnera a klast' doraz na ne, pracovať s nimi. Nie sú vôbec zanedbateľné.
- Schopnosť “nepustiť k vode”. Keď sa namiesto opravy vzťah zahodí, tak sa zahodí a nebude dlhodobý. Vzťah sa musí udržiavať.
- KOMUNIKÁCIA a ochota OBOCH hľadať cestu k sebe a hľadať riešenia aj keď sú problémy. A tiež je dobré vedieť čo mi ten partner dáva, prečo som si vybrala jeho a nie niekoho iného. Čo je to čo ja nemám a on mi to dopĺňa.
- Myslím si, že pre mladých je dôležité pred svadbou vyrovnať sa so svojou vlastnou rodinou a detstvom, zmieriť sa so svojimi rodičmi a odpustiť im. Potom je dôležité budovať si sebavedomie a trvať na ňom, aby sa človek nedal zmiašť pri výbere partnera. K manželstvu sa dá rásť dobrými a pevnými priateľstvami, princíp spolupráce a riešenia konfliktov je podľa mňa úplne zhodný. A potom hodnotový systém. Ak nie sú on a ona veriaci, bolo by dobré, aby mali príbuznú vieru v hodnoty života a hodnoty vo vzťahu muža a ženy. V tých hodnotách by nemala chýbať schopnosť obetovať niečo pre rast druhého, bez toho sa nedajú vychovať deti 😊
- Tolerancia, pochopenie, láska... A nezabúdať na slová uznania, pochvaly a lásky. Je dôležité povedať tomu druhému príjemné slová... “ten chlieb, ktorý si upiekol, je naozaj výborný”... alebo keď ma môj muž pozval na kávu a povedal: “Na toto som sa dnes tešil...že si s Tebou dám kávu.” To bolo to najkrajšie vyznanie lásky. Najlepšie je každý deň za niečo pochváliť. A nezabúdať na objatia a zmysel pre humor. Zmysel pre humor je zvláštna “vec”, ktorou je môj muž obdarený a veľmi nám to pomohlo v ťažkých chvíľach, ktoré sme museli nejako zvládnuť. S humorom sa to dalo zvládnuť ľahšie.
- Ja recept nemám. Ale ak by som mal povedať sám za seba, tak by som to označil slovom “obeta”. Obeta má mnoho foriem. Často je to len fráza v kázni, ktorej vlastne ani nerozumieme. V prvom rade treba stavať na skutočných hodnotách, základom je Boh. Čo to znamená? Znamená to, že chcem žiť dobre a starať sa o dobro druhých. Aktívne vyhľadávam čo môžem urobiť pre iných na úkor seba. V mladosti som chodil do domova dôchodcov zadarmo pomáhať ako dobrovoľník. Neskôr som pozeral čo je potrebné urobiť doma, treba umyť riad? treba umyť podlahu, vysypať smeti, povedať mame, že ju mám rád? V manželstve je to ešte jednoduchšie, pretože manželstvo nám dáva miliardu možností ako pomôcť manželke, deťom, susedom, miestnemu kňazovi, ... Ide to ľahko??? Ani náhodou, nieééééé!!! Často to nejde vôbec, hlavne vtedy keď idú chalani na futbal a potom na pivo a ja viem, že radšej by som mal ísť von s kočíkom (a bez piva). No a potom “dôvera” a “komunikácia”, dôvera v partnera, že mu môžem povedať čokoľvek a on/ona ma preto nezavrhnú (netvrďím, že sa nenahnevá alebo neostane smutná), jednoducho dôvera povedať si čokoľvek. A v mojom prípade ešte nekonečný boj s pýchou. Pýcha je prapôvod všetkého zlého v živote, z pýchy pramenia všetky hriechy, napr. namiesto toho, aby som umyl riad, poviem manželke, že “zas je to tu ako v chlieve”. Pýcha mi bráni vziať do ruky večeť a umyť riad, nedostatok dôvery mi bráni poprosiť manželku, aby ho umyla ona a nulová obeta sa postará o to, že keby tých riadov bolo toľko, že už nemám z

čoho jest', tak ich proste i tak neumyjem a basta. Ale ak je sex na 10 zväzkovú knihu, tak potom je recept na manželstvo na 100 zväzkovú knihu, a pritom stačí obeta, dôvera a komunikácia.

- Neexistuje recept. Čo funguje pri jednom, nefunguje pri ďalších piatich 😊
- Je to jednoznačne snaha! Pretože na všetkom sa dá pracovať, do všetkého sa dá vnieť láska, o všetkom sa dá komunikovať, všetko sa dá nejako vyriešiť AK SA CHCE. Je podmienkou aby snaha bola obojstranná a v manželsve bezhraničná.
- Nemať zadné dvierka
- Sústrediť sa na dobré veci a uvažovať nad tým, čo je dôležité, lebo po rokoch sa začnú drobnosti, ktoré mi na manželovi vadia, akoby dostávať do popredia...
- Dušou lásky je láska k duši. Čiže láska, úcta a rešpekt
- Momentálne citam knihu, rozhovory so slovenským psychologom Sturom, ktorí hovori veta o zdvorilosti...a myslím, že sa s nim úplne stotožňujem... Zdvorilosť a humor sú naozaj veľmi dôležité pre dobre fungujúci vzťah! ...akonahle človek povie nejake zle nepekne slovo, ono to niekde ostane vysieť, zdvorilosť je naozaj veľká vec...
- Dobré si vybrať... Snažiť sa nehľadať dobrého človeka, ale stať sa dobrým človekom... Lebo keď sa stretnú dvaja dobrí ľudia, výsledkom je láska, ktorá sa dáva aj prijíma, ktorá nie je sebecká, je tolerantná, nezávidí, nevypína sa, nie je nehanebná.... 1Kor 13... Nepodceňujte vzťah k Bohu u svojho partnera!
- Odpúšťať si a to, že pravá láska vždy niečo aj stojí, inak by bola "bezpečná"
- Urobiť pevné rozhodnutie, že toho druhého budem mať rád stále, aj v dobrom, aj v zlom, ani ja nie som dokonalý. Uvedomiť si, že práva láska je vtedy, keď sú tam prítomne nielen city a zmysly, ale aj rozum a vôľa.
- Plnohodnotný čas strávený vo dvojici bez telefónu, tabletu, tv, PC, ktorý si človek pravidelne a vedome naplánuje. Zahrať si namiesto večera pred telkou nejakú spoločenskú hru alebo sa proste len rozprávať. Stráviť pravidelne víkend niekde "mimo", aby človek neupadol do stereotypu, vytváral si vlastne spomienky a stále si uvedomoval, za čo môže byť vďačný.
- To zle nesmie trvať prídlho. Dolezite su pekne spoločne chvíľky a obojstranna vola zotrvať v manželstve, aj keď je prave tazko.
- Konfrontácie, kompromisy, blízkosť tiel aj duší, aj napriek rozdielnemu mysleniu. Denne odpúšťať a aj sebe viac. Zbaviť sa dogiemi, nedomyšľať si nič čo nie je jasne dane, vypovedané prebraté. Vážiť si starších, načúvať im ale pochopiť aj seba samého a jednať uprimne voči sebe. Podporovať vzájomné obľúbené činnosti.

Čo je to, čo vás drží spolu?

- Láska (46)
- Manželský sľub, Boh (31)
- Deti, rodina (22)
- Zodpovednosť (3)
- Závazky (2)

Ďalšie odpovede (výber)

- To, že chceme byť spolu. 😊
- V DOBROM AJ ZLOM. Láska a deti.
- Láska a ROZHODNUTIE!
- Vzájomná láska, porozumenie, dôvera, podpora (stojíme za sebou), spoločné rozhodovanie a podobná vízia budúcnosti (v zásadných veciach, ako napr. bývať v dome, alebo v byte?, výchova detí, hospodárenie z financiami a pod.), spoločné zážitky (a veľa smiechu), sloboda vo vzťahu (každý má priestor pre seba a čas na seba – občas sa treba aj vyvetrať, aby nevznikla ponorka), KOMPROMISY (napr. pri rekonštrukcii bytu, alebo zariadení sme ich museli urobiť poriadne veľa) a mnohé iné. Sme proste dobrý tím, ktorí sa vie výborne a efektívne dopĺňať v najrôznejších situáciách.
- Určite láska, nie zamilovanosť – a to, že sme si nechali obaja “svoj vlastný svet koníčkov a záujmov” máme okruh ľudí, kde sa stretávame s inými, bez partnerov. Tiež posilňujeme vzťah spoločným koníčkom – turistikou.
- Pochopenie, naklonenosť, priateľstvo, blízkosť aj fyzická,
- Bola to rodina, teraz už nič, máme sa radi a máme pekný vzťah ale nevidíme v ňom perspektívu, rozchádzame sa s láskou žiť ďalší život
- Ty kokos! Je veľa vecí čo nás spája aj rozdeľuje, ale definitívnu pečať z mojej strany tomu vzťahu dáva sviatosťný manželský SLUB a prisaha, že ho dodržím. Bez srandy. Beriem to smrteľne vážne. Sviatosťné manželstvo má niečo do seba. Na úrade povieš 2 či 3 razy “áno”, podpíšeš sa, nejaká teta ti zarecituje básničku, primátor zavinšuje, off you go. Traपोशिना bez obsahu. Sviatosťné katolícke manželstvo, to je úplne iný level. Keď máš sviatosťné manželstvo, tak najprv dáváš partnerovi určité sľuby, a potom pred celým kostolom prisahas na kríz panu bohu, že ten sľub dodržiš. to nie sú malickosti. Toto chceš založiť iba na citoch? Keď do toho nenamixuješ aspoň 70% rozumu, racionality, tak ako chceš dodržať ten sľub? Tam sa nesľubuje že vám bude fajn, že vždy bude svietiť slnko, že si budete kupovať zmrzlinu a každý mesiac pojedete do kina. Tam sa sľubujú sakra vážne veci.
- Vzajomná ucta a tolerancia. Ista dávka slobody.
- Každá sekunda
- LÁSKA. 😊 A nie je to klišé, Tu by sa dal citovať list Pavla Korint'anom o láske. Čítali nám ho aj na sobášii, láska je kľúčová pre všetky vzťahy. Na jednej terapii som počula vetu: a čo by na to povedala láska? a na tú si často keď sa hnevám spomeniem a hneď mám iný pohľad na veci. 😊
- Nás držala spolu spoločná vízia láskyplnej rodiny.
- zvláštna otázka... neviem odpovedať.
- Určite nikdy vzťah nezachráni deti. Najväčšia blbosť. Nás spolu držia spoločné aktivity – šport, relax, práca v záhrade, ale aj naberanie sólo zážitkov, aby sa bolo o čom rozprávať a na čom zasmiať 😊
- Ťažká otázka! Predovšetkým Láska, ktorá nás spája a vôľa spolu byť. V čase kríz je to aj ten verejný sľub a jeho dopad a váha (napr. “ak by som šla na pár dní k našim tí by ma hnali, aby sme si šli nedorozumenia vyriešiť a nie sa zašívaj”) a tiež teda Božia milosť, ktorej sa nám hojne dostáva v časoch keď naša vôľa a snaha pomaly dochádzajú.
- Že sme idealisti., podobne vidíme svet a rozumieme si.
- spoločne záujmy, spoločny priatelia, spoločne deti 😊 , porozumenie, spoločne chvíle (lasku neuvádzam, to je také všeobecne a abstraktne)
- Zvyk. Myslím, že aj láska, ale taká už hlboko hlboko skrytá.

- Laska, laska nič iné pretože aj keď si ideme po 30 rokoch a vychovaní 2 dcér sem tam na nervy nakoniec sa vždy na tom zasmejeme alebo len po chvíľke mlčania pokračujeme žiť ako keby sa nič nestalo. tomu sa hovorí odpustenie.
- Láska a jej najvyšší level- deti, spoločný zmysel pre humor, pocit slobody.
- My, to že máme jeden druhého a vieme, že sa môžeme na seba spoliehať vo všetkom
- To čím sa dopĺňame. Nie je to nenahraditeľné ale výnimočné.
- Vzájomne sa dopĺňame a sme jeden pre druhého oporou, hoci “stále slnko nesvieti”

Aký je rozdiel medzi zamilovaním a láskou?

- Zamilovanosť je pocit, očarenie, zatiaľ čo láska je vedomé rozhodnutie (takto alebo podobne odpovedalo 14 ľudí)
- Zamilovanie je počiatočné, chvíľkové, ale láska trvá (takto alebo podobne odpovedalo 30 ľudí)
- Zamilovanosť je slepá, láska vidí reálnejšie (takto alebo podobne odpovedalo 13 ľudí)

Ďalšie odpovede (výber)

- Zamilovanie sú hormóny, ktoré sú súčasťou evolučného procesu reprodukcie na udržanie rasy, ale aj ilúzie, ktoré naše podvedomie projektuje na druhého človeka, čo nás otvára novým postojom a zmenám. Láska je stav bytia. Láska je pochopenie. Nie je to emócie a ak raz je, už nikdy nemôže zmiznúť (na rozdiel od zamilovania).
- Zamilovanie je nádherné očarenie s motýľmi v bruchu, kedy sa reálne nedokážete pozerieť na partnera a vidíte ho len v superlatívoch. Ste nadšení z čohokoľvek čo urobí a nepozeráte sa nato realisticky a kriticky. Bojíte sa byť sebou a ukázať predtým druhým aj svoje slabé stránky. Láska je vytriezvenie zo zamilovanosti a ukázanie aj svojich slabostí. Keď si uvedomíte, že milujete toho druhého aj napriek tomu, že mnohé veci na ňom sa vám aj nepáčia, aj vám lezú na nervy, ale zároveň vidíte, koľko radosti a šťastia vám prináša ten človek do života. Keď si uvedomíte, ako sa jeden od druhého učíte a viete robiť spolu kompromisy tak, aby ste boli obaja spokojní a šťastní. Nepotrebuje sa už tomu druhému páčiť za každú cenu a byť bez chyby. Práve naopak učíte sa spolu byť lepšími ľuďmi a prekonávať prekážky.
- Zamilovanie je fyzická vec, vec hormónov a láska je to, čo sa učíme celý život, byť tu pre druhých
- V čase zamilovanosti veľkú rolu hrá telesná príťažlivosť. Tá však zákonite po čase vyprchá. Ak vzťah stojí len na zamilovanosti a nie je tam ozajstné priateľstvo, takýto vzťah sa po čase rozpadne. Hlboké priateľstvo podrží vzťah aj v čase krízy a ich vzájomnú lásku a blízkosť to posilní. Zamilovanosť sa vytratí, ale skutočná láska rastie a má mnohé podoby.
- Zamilovanosť farbí všetko na ružovo a partnera idealizuje, je bližšie k typu vzťahu: “milujem ho lebo...”, láska vidí čierne, biele aj všetky farby medzitým a je bližšie k “milujem ho napriek tomu že...”
- Žiaden ak ľúbime tak ľúbime
- Zamilovanie príde (a aj odíde) samo, pričom lásku treba pestovať (niekedy sa dokonca rozhodnúť milovať toho druhého aj keď sa mi práve nechce)
- Zamilovanie je len jedna forma lásky, a žiaľ zamilovanie sa často stotožňuje s láskou a naivne sa nám v mediach, filmoch, umení vstupuje predstava že práva láska je vecne zalúbenie. ale to je blbosť predsa. Láska nemusí byť vždy vášniva. Dakedy treba aj

povysavat, nakupit, postarat sa o deti. V manželstve zacnes riesit uplne rutinne veci, ale z mojho pohladu je to racionalna laska. Som s tymto clovekom vo vzahu a v manželstve lebo ho mam rad, ale tvorime rodinu. To uz nie je len ja a ona, ale nieco viac. Mame nejake ulohy v zivote a mame zodpovednost. Ked tu zodpovednost podriadim vasni a citom, tak to manželstvo povoli pri prvej vacsej krize. A laska je aj to, ze si dnes povysaval. Ale nezabudni ju aj pobožkať.

- Zamilovať sa môžem do takmer hocikoho – je to práca hormónov – tie po čase zmyznú, až potom sa uvidí, či je to láska. Láska je, keď dokážeš dať toho druhého pred seba, dokážeš mu slúžiť a nečakáš to späť.
- Zamilovanosť je egoistická. viac myslí na seba ako na toho druhého. láska žije pre toho druhého.
- Láska je hlboká a nepozerá sa očami, ale srdcom.
- Každý to vníma asi inak a inak to pociťuje...z môjho pohľadu v tom rozdiel nie je
- Sú to úplne iné veci: eros / agape / charitas
- Zamilovanie nie je moc späte s realitou, myslis si, že ten clovek je dokonaly a nemože ti ublizit. Laska uz ano – ostavas s tym clovekom aj ked ti padli klapky z oci alebo ti velmi ublizil a vobec neciti vinu. Je to nieco nepochopitelne, akoby tajne ta nieco k tomu cloveku stale taha napriek vsetkemu.
- Zamilovanie skôr či neskôr pomynie, ak nie je živé pravou láskou, vedomým rozhodnutím milovať toho druhého. Alebo inak: zamilovanie je užívanie si vzájomnej náklonnosti; láska je chcieť a konať dobro pre druhého. A to znamená zameranie na druhého aj napriek tomu, že city už pominú. Lebo city nie sú láska.
- Zamilovanie je stav eufórie. Láska sa rozvíja, keď eufória prejde do poznania skutočnosti. Partner je pred tebou odkrytý a vidíš slabé miesta, s ktorými sa potrebuješ vyrovnáť. S niektorými zápasíš, iné tolerovať. Odpúšťať, ale aj vedieť si stanoviť hranice a dodržať ich. A vracat' sa od sklamaní k nádeji a radosti.
- – Zamilovanie = daj mi, láska = tu máš.
- Motýle z brucha uletia, ale začnete si partnera vážiť, lebo vás neklame a nepodráža. V opačnom prípade – utekajte !!! A hlavne nedávajte mu milión šancí, neváži si vás.
- Myslím, že v zamilovaní je aj kus sebeckta, žiarlivosti, kým láska sa snaží odpúšťať a tolerovať aj potreby toho druhého.
- Že láska ma v sebe aj nádej a nevzdá sa keď okuzlenie opadne. Skutočná láska myslí viac na druhého ako na seba – chcem aby Ti pri mne bolo dobre.
- Laska buduje
- Zamilovanie pomôže otvoriť sa pre druhého, je to najkrajší pocit, robí šťastnou mňa. Láska je natréňovaná a veľa záleží na vlastnom rozhodnutí, či chcem milovať, nie či musím.
- Zamilovaní sme boli, sme aj budeme ak chceme je to o tom čo hovorí hlava. Laska ta je len v srdci a je hlavne bezpodmienečna. Davat a dostavat lasku to je skutocne naplnenie dvoch dusi vo vsetkych vzťahoch nielen v partnerstve. Ked sa bezpodmienečne lubime mozme byt aj vzajomne do seba zamilovani to sa nevyklucuje. Obycajne vsak vzťahy zacínajú zamilovaním bez lasky su plne ocakavania obmedzeovania ovplyvnovania a podmienovania a ak sa v nich neprebudi laska tak zle skoncia.
- Ja som stále aj zamilovaná v niektorých momentoch 😊
- Zamilovanosť je fyzická, láska je psychická záležitosť, alebo inak, zamilovanosť je nevedomá, láska je veľmi vedomý proces. Zamilovanosť “ide” sama od seba a na láske sa musí “makat” 😊
- Zamilovanie by som pripodobnil požiaru a lásku vode, ktorá od prameňa cez bystrinku, potok, rieku a veľtok sa vleje do oceánu

- Láska je dlhodobá záležitosť, zamilovanie krátkodobé. Láska prekonáva aj problémy, zamilovanie nemusí. Keď je človek zamilovaný nemôže spať, keď miluje spí sa mu lepšie.
- Zamilovanie sa je vecou tela. Láska je vecou duše. Milujete toho druhého, aj keď vás sklame, aj keď urobí to, čo vás zabolí, zraní. Napriek tomu mu operiete, navaríte, ožehlíte... A naopak: On vám povysáva, umyje riad...
- Zamilovať a odmilovať sa človek dokáže rýchlo. Zamilovanosť často vyprchá pri prvých problémoch a človek sa rozhodne radšej pre rozchod, Resp. Iného partnera. Pri skutočnej láske sa človek rozhodne druhého akceptovať a rešpektovať, takého aký je. Pár sa rozhodne riešiť problémy spolu a keď niečo nefunguje, rozhodne sa na tom pracovať. Slovo rozchod si človek vymaže zo svojho slovníka a aj keď sa človek napr. Počas hádky neznáša, napriek tomu sa lubi.-
- Láska nestojí len na pocitoch ale stojí na túžbe slúžiť, dať sa
- Veľmi veľký, láska je OBETA+ potreba cítiť úprimnosť druhej strany
- Zamilovanie je na zaciatku vzťahu, keď sa spoznávajú partneri...láska je ostat aj keď by som najradšej usla a nikdy viac sa nevrátila.....ale....stale som s mojím manželom a detmi
- Zamilovanie je magické ale zakrýva aj problémy a chyby. Láska je každodenná práca byť prítomný vnímať byť láskavý byť spoľahlivou oporou, byť priateľom, milencom, odpušťať. Ale zároveň nezaprieť seba, slobodne sa vyjadrovať, slobodne konať, byť aktívnou osobnosťou a tiež matkou a dcerou.

Čo by si odkázal stredoškólakom, ktorý tvrdia, že sobáš je len “kus papiera”, formalita a pre dlhodobý vzťah absolutne nepotrebné?

Čo by si odkázal stredoškólakom, ktorý tvrdia, že sobáš je len “kus papiera”, formalita a pre dlhodobý vzťah absolutne nepotrebné?

Výber odpovedí

- Keď aj neveris tomu čo ti o tom hovorí cirkev, ale vedcov by si hadam mohol pocuvať. Pozri si studie a vyskumy, čo to robí s ľuďmi, so vzťahmi. Žit s niekym nadiľoko je ako jazdiť celú zimu na letných gumách. Nikdy nevieš v ktorej zákrute si out of game. Zimné gummy, iný level. Koľko ľudí poznáš, ktorí žijú celý život “bez papiera” a vydržalo im to až do staroby? Ja nikoho. Maželstvo nie je klietka, do ktorej ťa zavrú. Manželstvo nie je len papier. Manželstvo konštituuje rodinu, a rodina je spoločenská ustanovizeň, inštitúcia. Dospej a pochop to. Detto sex pred manželstvom, spoločné bývanie pred manželstvom – pozri si vedecké štúdie.
- Pre dlhodobé fungovanie potrebujeme zmluvu, ako budeme spolu žit. A to je sobáš. V obchode tiež musia byť zmluvy. Inak by vzájomné fungovanie firiem nefungovalo. Dohoda sa podpíše a dodržiujú ju obe strany. To je aj sobáš – podpísanie mluvy.
- Ano sobas je možno len kus papiera a na ruke vas možno bude ominat obrucka ale ta obrucka na ruke vam bude neustale pripominat ze vas doma niekto caka a zalezi mu na vas. Ze ten niekto sa rozhodol zdielat s vami cely svoj zivot, bude vas podporovat a

vždy budete mať butlavu vrbu ktorá si vás vypocuje. Sobas vás zviaze spoločným putom a predsa “Ve dvoch se to táhne líp.”

- Až po svadbe som si uvedomila, čo som spravila, že som oficiálne uzavrela dvere pre všetkých potenciálnych nápadníkov a odtiaľ patrí len jednému... až do smrti. Dost frustrujúce. Ale po týždni ma naplnil pokoj a radosť, že som si vybrala dobre a začala som si manželstvo užívať. Všetci vás hneď berú serióznejšie, ak ste manželka. Máte zrazu akýsi formálny nárok na svojho manžela 😊
- Ak vieš, že je to Láskava, skutočná a hlboká tak sám budeš chcieť nazývať svoju lásku manželom/manželkou a nie druhom alebo družkou
- Vzťah sa buduje a keď doň nebudú prispievať obaja z partnerov, tak krachne. Keď ich nechráni “papier”, tak človek si myslí, že môže odísť a keď odíde, všetko sa končí a žiadna zodpovednosť naň nepadá. Manželstvo sa nedá roztrhnúť ako kus papiera, nedá sa len tak odísť. Je to zodpovednosť, ktorá nesie so sebou aj dôsledky. Ak prídu deti, časom už vedia, že patria do zväzku, kde má každý svoje miesto, úlohu a zodpovednosť.
- Možno len toľko: možno, že sobáš je o záj len kus papiera, ale vyslovením manželského sľubu si do určitej miery zatvárame pomyselné zadné vrátka a prijímame Božie požehnanie v plnej miere, nakoľko manželstvo a sobáš znamená vedomé rozhodnutie a deklarovanie toho, že milujeme nie preto, ale aj napriek tomu....
- Majú pravdu. Je to kus papiera. Ale to, ako sa k tomu “papieru” stavajú ukazuje, ako si vedú vážiť svoje vlastné sľuby v živote, sľub niekomu pomáhať a vážiť si toho druhého – oveľa ľahšie je takýto sľub ignorovať alebo zrušiť – ak ho človek nikdy nepodpíše, lebo v duchu si hadam každý povieme, že predsa o nič nejde. Ale keď sľubujeme pred svedkami a potom aj pred svedkami sľub zrušíme – všetci (my sami ako aj ľudia okolo nás) vieme, že tie naše sľuby asi stoja za kybel h.....
- Napriek tomu, že som kresťan, myslím si, že spojenie dvoch ľudí je v širšom zmysle “príroda”. Odhliadnúc od praktík v tomto kontexte naprieč dejinami či už v kladoch alebo negatívoch... by som pri stredoškóľakoch apeloval na “sľub” vernosti, v zdravý i chorobe... v šťastí i nešťastí... tomu rozumejú...
- Áno, aj iné veci sa dajú povedať o niečom, čo nechceme. Pracujem s ľuďmi. Niektorí žijú v manželstve, niektorí bez manželského sľubu. Vidím, že tie páry, ktoré žijú bez sľubu vernosti, sa cítia nezávislejšie. Ale iba v tom, že sa môžu hocikedy rozísť. V skutočnosti však prežívajú miesto nezávislosti iba strach, že ten druhý ho opustí a podobné negatívne pocity. Boja sa ukázať pred partnerom pravú tvár a tak si hrajú niekedy pred sebou divadlo. V manželstve sa páry omnoho viac poznávajú, ich vzťah je priamejší, krajší. Cítia sa bezpečne a to im dáva slobodu a nezávislosť (pretože sú nezávislí spolu). Ťažkosti riešia spolu. Preto je pravdepodobné, že ich vzťah vydrží do konca života.
- Že to tvrdenie je blbosť. Manželstvo je druh spoločenskej zmluvy a z neho vyplývajú konkrétne benefity/privilégiá/práva aj konkrétne záväzky/povinnosti, a to aj v právnej aj na čisto ľudskej rovine. Mnohí veriaci dodávajú, že aj na duchovnej.
- Aj “vodičák” je kus papiera, ale ak ho nemáš, nemáš právo viesť motorové vozidlo, odviezť niekoho, pomôcť... aj “manželstvo” môže byť bez papiera, ale bez tohto “oprávnenia” to nie je ideálne pre Teba, spoločnosť, všetkých.
- Ze prečo nepovazujú za kus papiera hocikáku inú zmluvu? Manželstvo je tiež zmluva, ktorá ak sa poruší, tak sa rieši právne. A taktiež, to nie je “len” kus papiera, ale otocím to, “az” kus papiera. Proste, to, že sme sa rozhodli svoj vzťah vyvysiť až na právnu formu, dodáva vyššiu hodnotu nášho vzťahu. Už to nie je, že sme si sľubili vernosť niekde pod figovníkom, ale pred statom (pre veriacich najmä pred Bohom). Preto to

ma vyššiu hodnotu, lebo jeho zrusenie je oveľa zložitejšie a vážnejšie. Ja by som sa určite tisíckrát rozísť so svojim mužom, keby sme neboli svoji. Ale vďaka tej vážnosti a vyššej hodnote spečatenej "tým papierom", sa to vždy nejako utriaslo. A rodina v ťažkých situáciách tiež pomohla, keďže so sebou nás s ňou spojil. Keby to bol len môj frajer, tak moja rodina by ho nebrala ešte celkom ako člena rodiny. Vďaka frajerovi som mala aj predtým, tak preto by mali sa rýpať do tohto vzťahu? Určite by sa nesnažili nám vo vzťahu pomôcť, lebo by to bola len naša vec. No keď už ho so sebou prijali za svojho zata, tak je to už aj ich vec a zaujem, aby nám bolo dobre, keď od toho závisí aj život ich vnúčat predsa. Dnes sa so sebou beru dost sukromne, beru sa dvaja bez rodiny, len svedkovia, najlepší niekde v cudzine na ostrove, no okradajú najmä seba a je to ilúzia si myslieť, že je to len ich vec. Beries si zároveň aj celú jeho rodinu. Aj keď dvaja budú zďaleka od svojich rodín, tá rodina ma na teba dosah, minimálne v tom, že ňu vychovala a si jej zrkadlom. Mne dost pomohlo pochopiť manželovu rodinu, z čoho on pochádza, aby som ho lepšie pochopila a zistila, prečo sa správa ako sa správa. Keby som sa distancovala od jeho rodiny, nemala by som túto skúsenosť, ktorá by som poznala svojho muža. A to ani nehovorím o tých benefitoch, že môžeš rozvíjať vzťahy s manželovou rodinou. Kto to nevyužije, nič ani nezíská.

- Človek, a tínedžeri zvlášť, chcú robiť veci naplno. Nestačí im priemernosť a už vôbec podpriemernosť. Naša spoločnosť sa za stáročia vyvinula tak, že najdokonalejší spôsob aký vymyslela aby si dvaja mohli vyznať lásku a aby ich láska bola rozpoznaná spoločnosťou a chránená spoločnosťou, je oficiálny manželský sľub. Ak tínedžeri alebo niekto iný vymyslí ešte niečo dokonalejšie, nech sa páči. Ale dovtedy nerozumiem, prečo tínedžeri a vôbec mladí ľudia tak trvajú na tom aby všetko bolo čo najdokonalejšie, a vo vzťahu – čo je pre nich tá najdôležitejšia vec – túto dokonalosť odmietajú. Podľa mňa je to pokrytecké a nechcú si priznať, že sa manželstva boja.
- Môj muž povedal pred všetkými ano, kto z vás toto dá? A slovo môjho muža nie sú len tri písmenka, ale znamená to, že i keď ostanem na vozíku, viem že jeho ano je navždy.
- Ak žijú spolu už pred uzavretím manželstva, tak si myslím že čiastočne majú pravdu. Ale aj napriek tomu – vždy je to rozhodnutie na celý život, už nepatrím sebe ale tomu druhému. Opadne stres zo zhanania partnera, zrazu taký pokoj – ja už toto nemusím riešiť, ja už som si vybrala... A aj pre deti je veľmi dôležité že vedia že toto je moja rodina ktorá je stále spolu, mama sa volá rovnako ako táto a bude to stále tak...
- Keď je to len zbytočná formalita, tak sa nie je čoho báť. A predsa je to o odvahe postaviť sa pred ľuďmi, ktorí pre nás niečo znamenajú a verejne vyhlásiť, že toto je človek s ktorým chcem žiť. Je to ako verejný záväzok. Čosi viac ako "teraz som s Tebou a keď mi polezieš na nervy tak sa rozídeme"
- Manželstvo je verejný sľub. Osobne by som nežila s nikým, kto sa neodhodlá verejne sa zaviazat'. Verejne niečo sľúbiť má na oboch veľký dopad. Myslím, že žena je viac vážena a cíti sa bezpečnejšie a muž je zodpovednejší.
- Sobáš je záväzok. Kto sa nechce viazať, ten skutočne nemiluje. Necháva si zadné vrátka, aby mohol vycúvať a to je sebecké. Láska chce dávať, myslí na druhého viac než na seba, je silnejšia ako smrť. Nemáme takú lásku, ale máme sa o ňu usilovať. Sobáš je aj spoločenská záležitosť, dotýka sa nielen muža a ženy, ale aj ich detí, rodičov a celej spoločnosti. Dobrá spoločnosť je tá, v ktorej je poriadok. A k tomu poriadku patrí aj rodný list, aj sobášny list.... Kto si myslí, že rozchod nezobášaných nebolí, je na veľkom omyle. Bolí rovnako a právne dôsledky sú neraz horšie ako pri rozvode. Takú mám skúsenosť z rozhovorov s mnohými ľuďmi.

- Že aj Ústava je len kus papiera a pritom má veľkú hodnotu, aj 500€ je len kus papiera, ale čo všetko by sme mohli za ňu vlastniť. Aj kúpno-predajná zmluva je len kus papiera a predsa vyjadruje právo a nejaký majetok. Kus papiera, ktorý spojí dva životy v jeden nie je formalita, lebo to dokáže urobiť spôsobom, ktorý nie je napodobiteľný len samotným spolužitím. Rovnako ako keď ti niekto požičial auto a vlastne by tak z toho vyplynulo, že ho môžeš používať dokedy len chceš, vlastne na furt, ale vlastne by nikdy nebolo tvoje a hoci by si ho mal na krku nemohol by si s ním nič, lebo nie je tvoje.
- Je to odhodlanie oboch ostat spolu v dobrom aj v zlom, to je slub. Skusany casom...Nie vzdy sa to da ale splnit, ked jeden z nich zlyha v jednej oblasti ako je respekt a prestane byt priatelom...Manzelstvo je kazdy den sa rozhodnut zamilovat do tej istej osoby znova a znova. Je to o rozhodnuti.
- Nech si pozru prvych 12 minut videa Marka Gungora:
<https://www.youtube.com/watch?v=ZP0pXPCFn-0&t=483s>
- Je to samozrejme vec nazoru a dlhodoby vzťah moze fungovat aj bez papiera ale moj nazor je ze pre vzťah ma manzelstvo hlboky vyznam a malo by byt viacej podporovane verejnostou a viac by sa mohlo o nich rozpravat lebo existuje urcite vela krasnych a stastnych manzelstiev. Mnohi ludia sa prave po drhorocnych fungujucich vzťahoch vo vyssom veku sobasia (vascinou tajne) a tym si vzajomne daju najavo ze patria k sebe a takto to citia. Ked to tak citia uz mladi ludia o to lepsie a manzelstvo to dokaze upevnit len v tom vzťahu by uz mala byt bezpodmienecna laska a vzajomna vizia spolocneho zivota nie len zamilovanost alebo nahodne ocakavanie potomka co sa tiez obcas stava ako dovod na vstup do manzelstva.
- V niektorých momentoch som si to aj ja myslela, ale tá istota, že s týmto človekom je to naozaj a navždy Vám umožní si oddýchnuť a naozaj sa tomu druhému otvoriť.
- Osobne si myslím že je to pravda. Ak sa dvaja chcú rozísť, tak sa rozídu aj keď majú papier. Dokazuje to statistika. Ak sa dvaja naozaj našli ostanu spolu aj bez papiera. Ale na druhej strane ak je to v podstate jedno, prečo si ten papier nevybaviť? 😊
Svadba je skvela party 😊
- Manželstvo nie je pre každého. Pokiaľ nie ste vnútorne presvedčení, že to nie je správna vec, žijete bez papiera. Možno časom dospejete k tomu, že chcete žiť v manželstve. Keď niekoho milujete, plánujete s ním rodinu a nenechávate si zadné vrátka, radi s ním všetko zdieľate a to, že je vaším manželom alebo manželkou je pre Vás radosťou. Manželstvo ale nie je zárukou šťastného života a verím, že aj bez sobáša sa dá prežívať kvalitný vzťah. Je to na rozhodnutí každého z nás.
- Ze sa poriadne mylia :-). Ten slub Ta niecomu zavazuje a ak do toho vzťahu vpustis aj Boha, tak Ti bude pomahat.
- Manželstvo je rozhodnutie žiť spolu do smrti v láske, vernosti, dobrom aj zlom, ale nielen rozhodnutie, ale aj záväzok a zodpovednosť – aj verejná deklarácia Zároveň vyjadruje ochotu byť rodina a mať deti. Keď to povieš v súkromí na rande, iste to myslíš úprimne. Keď to povieš verejne pred svedkami, rodinou, kamarátmi – oznamuješ všetkým, že si za tým stojíš a nemáš to problém deklarováť. Ak si to ochotný deklarováť súkromne, ale nie verejne, no neviem...
- Myslim si, ze neist do manzelstva je len vyhovorka k tomu, aby sa rozhodli, ze toto je uz naozaj moj posledny partner, ze je to naveky a je to ponechanie si zadnych dvierok.
- Manželstvo je prísaha, nie kus papiera. Prísaha, kedy ja muž, dávam svoje slovo pred Bohom a ľuďmi, Pred mojou rodinou a jej rodinou, pred mojimi a jej priateľmi. Je to

naplnenie istej časti života. Treba zažiť a skúsiť a zistia rozdiel. Možno majú doma a v okolí vzory, ktoré im o tom nevedia svedčiť. Tak nech radšej hľadajú také páry, ktoré manželstvo žijú skutočne tak, ako sa má. Ak takých stretnú neverím, že nebudú chcieť zažiť to isté, čo prežívajú tí manželia.

- Sobáš je zodpovedné rozhodnutie, ktoré dáva aj právnu formu vzťahu muža a ženy a neskôr aj detí, ktoré sa narodí z tohto vzťahu. Dáva pocit istoty a bezpečia, pokiaľ sme si vybrali dobre. Preto je také dôležité správne si vybrať partnera a nepúšťať ho hneď do svojej najintímnejšej zóny, aby fascinácia sexom neprekryla vlastnosti, ktoré si mám všimnúť ešte pred tým, než sa rozhodnem zdieľať s ním spoločnú domácnosť aj posteľ...
- Ten "kus papiera" sa môže pri upratovaní, či sťahovaní stratiť a ani si to nemusíte všimnúť. Nejde o "kus papiera". Ide o to, čo sa vám pri sobáši vpiše do srdca – že niekto vám verejne (alebo i v kostole pred Pánom Bohom) vyzná lásku a dá vám sľub, že vás bude milovať, o vás sa starať, vernosť vám zachovávať a bude pri vás stáť v akejkoľvek situácii života. To isté sľúbite vy jemu. A ak podľa tohto sľubu tí dvaja žijú – je to láska. Na to nezabudnete do konca života (čo ste si pritom mysleli a čo ste pritom cítili) – tak silný je to zážitok! Ak si to dvaja ľudia, ktorí sa milujú, "nesľúbia", sami sa ukrátia. Akoby ich vzťahu ešte niečo chýbalo. Akoby neprijali celú zodpovednosť na seba za toho druhého, za ich spoločný vzťah a život. (Nikde nie je NAPÍSANÉ, že toho druhého mám milovať, aj keď ma našťval!!!) Ja to už napísané mám. I to, že môj manžel ma "musí" milovať, aj keď ho nahnevám.:o)
- Často to je len výhovorka, aby človek nemusel nahlas vysloviť to, čoho sa naozaj bojí – seriózneho záväzku a vedomého rozhodnutia sa pre druhého. Predsa len z "obyčajného" vzťahu sa človek ľahko dostane a nemusí na ňom pracovať. Jednoducho si stačí zbalit kufre a je to. Keď je človek zosobášený, je to samozrejme o niečo zložitejšie. Je to ale rozhodnutie, ktoré musí urobiť vo vzťahu každý sám pre seba, Resp. Vo dvojici. Manžel/ manželka má aj v právnom štáte špeciálne postavenie, priateľ/ priateľka nie. Preto je to aj pre mňa najväčší možný prejav lásky voči sebe navzájom a nejakou čerešničkou na torte vo vzťahu, keď sa človek rozhodne povedať si áno, s tebou chcem stráviť zvyšok môjho života.
- Po štúdiu sociológie trochu zdieľam tento názor, hlavne preto, že ľudia síce "pred oltárom" sľubujú, že spolu zostanú v dobrom aj v zlom, ale reálny život tomu nezodpovedá. A je iba na nich, či svoje slovo dodržia. Preto, ak sú dvaja skutočne rozhodnutí budovať svoj vzťah a zostať spolu, žiadny papier nepotrebujú, ale ak je to barlička o ktorú sa pri tom môžu oprieť, je ten papier veľmi dôležitý. Tak ako placebo efekt v medicíne.
- Nie je podstatný papier, ale Tvoja odvaha prevziať na seba zodpovednosť, verejne prisľúbiť odhodlanie byť verný jednej osobe. Buď už konečne hrdina, začni byť zodpovedný a prevezmi život za seba a svoju milú do svojich rúk! Ak vstúpiš do manželstva a zložíš rodinu, tak pre svoje budúce deti si urobil veľmi dobre, lebo si im pripravil istotu a bezpečie pevného vzťahu mamky a ocka.
- Sobáš je záväzok. Hlavne žena do vzťahu dáva viac citov. Láska v dávaní nemá hraníc a bez sobášu si stále nechávaš zadné dvierka. Ten vzťah nie je úprimný.
- Ak sa naozaj miluju, tak sobas nemože byť prekazkou. Neverila by som priateľovi, ktorý by si ma nechcel vziať, že ma skutočne miluje.
- Mnohí ľudia však manželstvo žijú len formálne a ich vzájomný vzťah dávno vybledol a rozísť sa je dnes tak jednoduché.... preto chápem mladých ľudí, ktorí zažili tieto formálne manželstvá, resp. vzišli z neúplných rodín, že uprednostňujú hodnotu vzťahu pred formálnym papierovým manželstvom. Problém je však v zámene príčina-následok. Mladí ľudia spolu dlhé roky žijú, prípadne striedajú partnerov (na skúšku) a

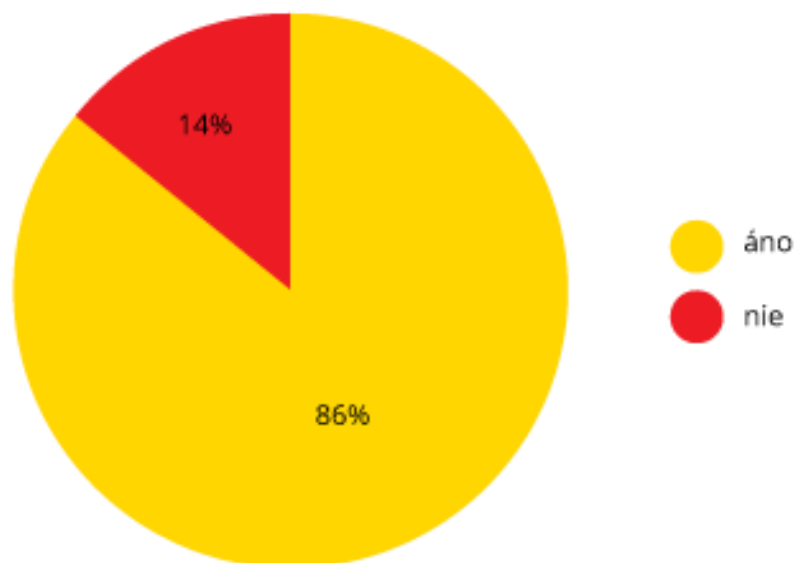
mnohé manželstvá potom vznikajú z dôvodu tehotenstva – potrebný papier pre meno dieťaťa... Akoby protestom proti takto uzatvorenému manželstvu je najnovší trend medzi mladými ľuďmi – zobrať sa až okolo 1. roku dieťaťa... Mali by sme sa vrátiť k budovaniu čistých vzťahov, vzájomnej úcte....

2. časť : O vašom najväčšom krízovom období

Každé manželstvo je pochopiteľne “raz hore, raz dole”. Ak si ale spomínaš na tú najťažšiu krízu a neprekáža ti podeliť sa o túto skúsenosť anonymne, prosím vyplň aj túto časť. Nech sa už kríza skončila zmierením alebo aj nie. Krízou sa myslí ťažké narušenie vzťahu, napr. strata dôvery, úcty, nevera, odcudzenie, narušenie sexuálnej intimity atď.

Na túto časť odpovedalo 71 % ľudí. Z tých, čo odpovedali, pozri výsledky dole.

Prekonali ste manželskú krízu?

Čo spustilo krízu?

- Pracovné a finančné problémy (takto alebo podobne odpovedalo 7 ľudí)
- Strata komunikácie (takto alebo podobne odpovedalo 7 ľudí)
- Alkohol (takto alebo podobne odpovedalo 7 ľudí)
- Nevera (takto alebo podobne odpovedalo 7 ľudí)
- Deti, starostlivosť o ne a rodinu (takto alebo podobne odpovedalo 6 ľudí)

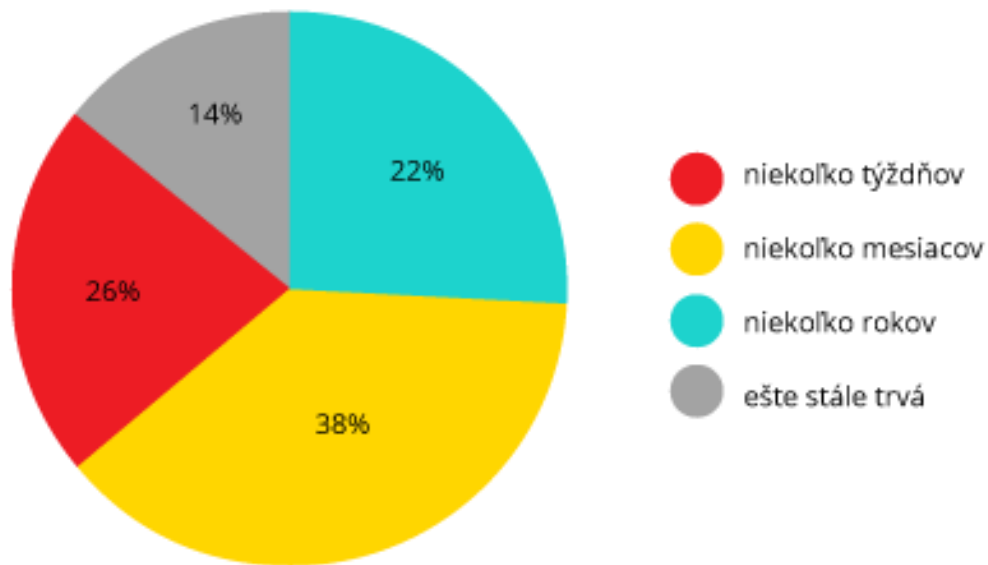
- Nevysporiadané vzťahy s rodičmi (takto alebo podobne odpovedali 4 ľudia)
- Málo spoločného času (takto alebo podobne odpovedali 2 ľudia)

Ďalšie odpovede (výber)

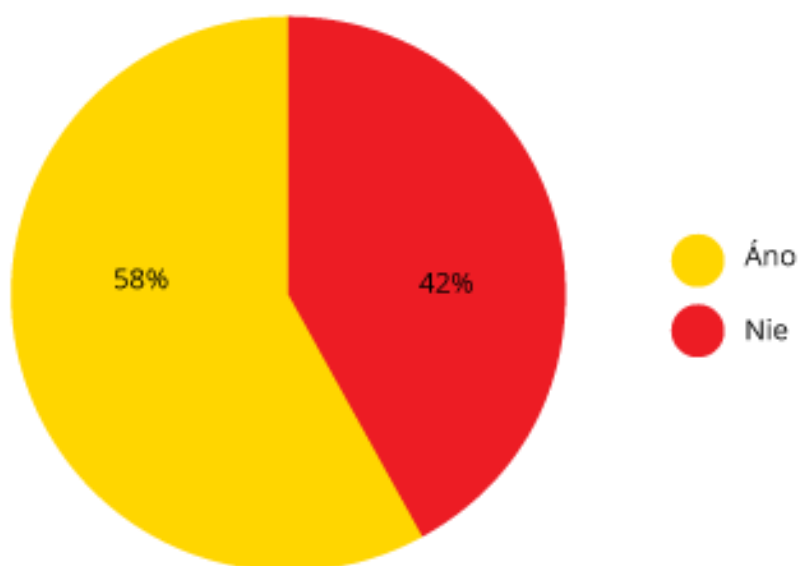
- Nenaplnenie si potrieb , odcudzenie, zranenia z minulosti, neriesene problémy vo vzťahu
- Manželové mánické správanie
- Nekomunikácia, neriešili sme veci, ktoré jedného z nás alebo oboch trápili.
- Krízu môže spustiť ČOKOLVEK. choroba. nedostatok peňazí. ťažké obdobie v robote. U nás asi nedostatok komunikácie. Manželstvo je plné kríz. Ale kríza je ok ak ju chápeš ako príležitosť zlepšiť svoje manželstvo.
- Partnerka mi zovšednela.
- Iny pohľad na veci v rodine
- Strata pozornosti od partnera.
- Životná zmena
- Rad stresových situácií a následné stratenie nervov jednej alebo oboch strán
- Manželove prílišné lipnutie na pocitaci a neochota pomahať v domacnosti
- Stále som chcel viac a viac. Robil som presne to čo som videl u mojich rodičov a moji rodičia žijú zle. Bez Boha, bez pravých hodnôt, bez obetovania sa a darovania sa jeden druhému.
- Spontanne potraty
- Klamstvá ohľadne financií a následne strata dôvery.
- Manželova kríza stredného veku. Jeho pocit, že možno máme skvelý vzťah ale niekde čaká pani dokonalá.
- Moje očakávania od manžela. Hneď od začiatku manželstva som bola nespokojná s mnohými charakterovými nedokonalosťami môjho muža. Po svadbe akosi viac vyšli najavo.
- Strata ucty a respektu
- Asi vycerpanosť a kolotoč rovnakých povinností
- Ziarlivosť manžela čo som pocitovala ako jeho strach o to že o mňa príde že ma strati že ho opustím kvôli niekomu kto by ma obdivoval a mohol by mi poplietť hlavu.
- Keď si nepoviem vsetko, ale zaobalujeme to a nechceme to riešiť...
- Neustále výčitky voči tomu druhému
- Manžel mal krízu stredného veku, kedy sa mu zdalo, že zatiaľ nič nedosiahol, nič sa mu nedarí, ... ani sám nevedel toto obdobie identifikovať, cítili sme obidvaja, že stráca záujem aj o mňa aj o deti
- Odcudzenie
- Moja osobná neistota, či je moj manžel ten správny pre mňa
- Sebeckosť
- Ku kríze prispelo viac vecí, ktoré sa ťahali roky- strach a dlhé vyrovnávanie sa s chorobou a stratou najbližších a vďaka tomu úplné prehodnotenie a absolútna zmena životných plánov, naštrbenie vzťahov v rodine, používanie slov ako “jedu” a vzťahovosť...a ešte kopec nahromadených vecí
- Vzťah stagnoval – bolo nám spolu dobre, ale nesnažili sme sa, aby bolo ešte lepšie, málo sme si vážili blízkosť , nepreukazovali sme si toľko úcty a empatie, ako sme vzájomne potrebovali, málo sme relaxovali a povinnosti nás valcovali – mali sme v tom období menej zážitkov radosti a bezstarostnosti
- Choroba

- Neúcta, branie všetkého ako samozrejmosť, On bol dominantný a vyžadoval poslušnosť a plnenie si povinností, aj sexuálny styk hodnotil ako že je to moja povinnosť. Silný patriarchát a napokon utiekanie sa k iným ženám u ktorých hľadal obdiv a pochvalu
- Strata dôvery k manželovej láske iba ku mne. Reakcia na stres mimoriadne nevhodná. Strata zamestnania. Strata rodiča. Strata vedomia o podstate spoločného bytia.
- Sebeckosť, uprednostňovanie pracovných povinností pred rodinou

Ako dlho krízové obdobie zhruba trvalo?

Myslíš, že sa dalo kríze predísť?

Ak sa dalo kríze predísť, tak ako? (výber odpovedí)

- Lepšiou, hlbšiou, častejšiou komunikáciou (takto, alebo podobne odpovedalo 21 ľudí)
- uvedomiť si skor, že naprava nie je v tom druhom, ale vo mne...jediny clovek, ktoreho mozeme zmenit, sme my sami. Ked nieco zmenime, zvycajne na to druhu reaguje tiez pozitivne. Vela to boli a vela to aj stoji, ale stoji to za to.
- prispôbením sa, otvoreným dialógom
- Ber to trpezlivo. Predídeš jednej kríze, príde iná. Je to ako chrípka. Nevyhneš sa tomu. Prežiješ to. Prehučí to. Zabolí. Nevadí. Taký je život.
- Pochopením a vžitím sa do vnímania toho druhého...
- Porozumením a dôverou.
- Pohľad na situáciu z druhej strany
- Pestovať vzťah.
- ak by rodičia dokázali akceptovať, že teraz už patríme jeden druhému a my tvoríme nové spoločenstvo
- V živote nás stretávajú veci, na ktoré sa nedá pripraviť a riešime ich ako najlepšie vieme. A aj vo vzťahu sme každý zodpovedný sám za svoje činy. Nemyslím si, že vždy dokážeme ovplyvniť konanie toho druhého.
- Myslím, že som bola voči manželovým podnikavým nápadom málo opatrná. Snažila som sa ho povzbudiť a nevedomila som si včas, že to môže viesť k ohrozeniu rodiny.
- Božie milosti sme síce dostali, ale nevedeli sme ich prijať. Prijat' v mojom prípade znamená otvoriť oči, uši a pozerat' a počúvat' iných. Prestať rozprávať o sebe a sledovať svet okolo seba. Prijat' Božie volanie. Čo to je??? Ako ho rozpoznať??? Božie volanie alebo pozvanie je neustále okolo mňa, veď neprejde deň, aby niekto niečo nepotreboval, požičať ceruzku, odnieť kolegovi papier do kancelárie, byť ticho a počúvať, keď niekto chce rozprávať/vyrozprávať sa, povedať spoližiacke/spoližiakovi ďakujem, umyť rodičom auto, neísť sa ožrať s chalanmi, ... ak by som vyznával iné hodnoty a aj podľa nich konal, nedával by som na prvé miesto vždy len seba. A keby som nebol taký pyšný, možno by som videl ako moja manželka

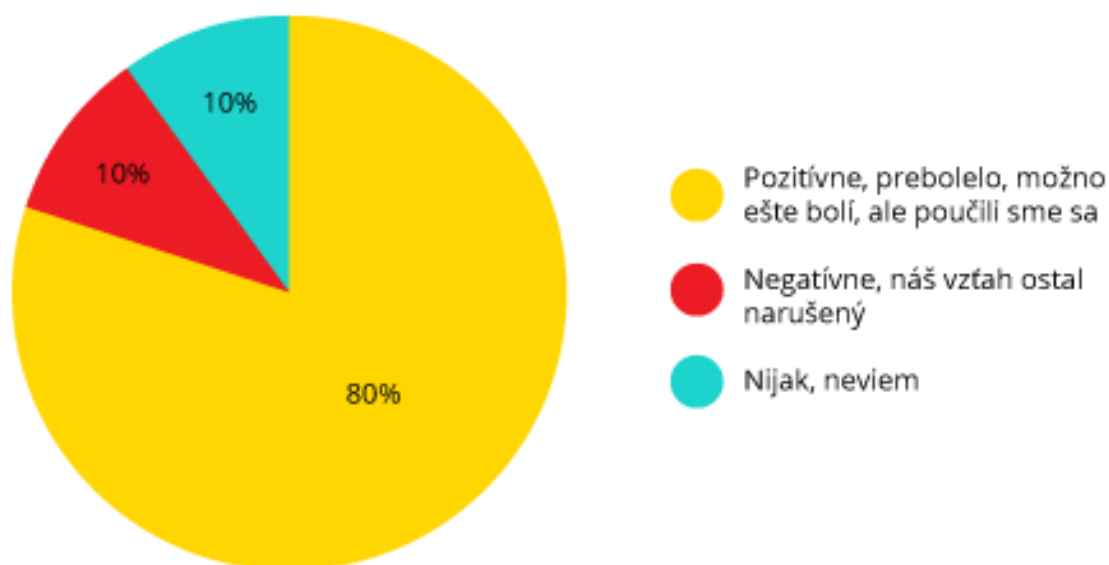
trpí, čo potrebuje, ako jej dokážem pomôcť a určite by som potom lepšie videl čo všetko pre mňa robí ona.

- Kto na toto príde, nech získa Nobelovu cenu 😊
- Myslím, že som mu veľmi dôverovala, pracoval totiž vonku.
- Nebyť sebecká.
- že by neustále žili v jednej domácnosti a aj napriek veľkému množstvu práce si na seba pravidelne našli čas
- Nedalo sa tomu predist niekedy okolnosti a ľudia okolo vas vstupuju do vasho vzťahu aj nepozvane a treba sa s tým popasovať je to na oboch partneroch aby si to vysvetlili a stanovili jasne hranice a chránili vzťah ktorý spoločne buduju.
- Naučiť sa hovoriť aj o neprijemných oblastiach, o zlyhaniach, žiť v pravde bez pretvarky...ten druhý to aj tak vždy vycíti...netlačiť problémy pred sebou, ale ich riešiť...myslieť aj na dobro toho druhého...byť ohladuplný...uznať si chybu...spoločne hľadať riešenia...podporovať sa navzájom...raz je jeden dole raz druhý...
- Každý kríze sa dá predchádzať, ale príde iná. Neexistuje futbalový tím, ktorý neprehrá zápas, treba ale vyhrať ligu. Na to je tréning, príprava, analýza, ale hlavne ochota to riešiť.
- počúvať svoju intuíciu
- Kríze sa nedá predísť. Je možné ju zmierniť.
- Treba si uvedomiť, že v živote to je tak, že raz si dole a raz si dole. Tak niekedy len treba počkať, kým to dole prejde.
- komunikáciou a zmenou základnej vnútornej otázky “čo chcem ja pre svoje dobro a pohodlie?” na “čo je v prospech môjho partnera?”
- Keby nebol manžel alkoholik
- Väcsia aktivita partnera – väcsia pomoc z mojej strany
- často som manželovi rozpravala o mojej nespokojnosti, zial nikdy nepadli moje slova na urodnu podu. ako keby som rozpravala stenu
- Úprimnosť a úcta voči druhému rovno od začiatku vzťahu. Keď je človek vo vzťahu, mal by sa pre ten vzťah rozhodnúť na 100%, inak to fungovať nemôže.
- vnímaním potrieb a názorov toho druhého. my sme ani nevedeli že sa do nej rútime.
- Pomaly k hovoreniu a rýchly k počúvaniu..
- Nevieam, myslím, že nepoznám svojho partnera, ako by som mala.
- travením viac spoločného času
- Manželovou väčšou ochotou problém riešiť
- lepším vzájomným vnímaním potrieb , naplnením “citových nádob”, lepšou psychohygienou, pravidelnou otvorenou komunikáciou, spoločnou modlitbou
- Viacej jeden druhého podporovať v tom čo sme robili...”tahat za jeden povraz”
- rozdelením si času medzi dieta a muža a rozdelením povinností, trvaním na pomoci. Uvedomením si chyb so stratou odvahy v strese a bratie to ako realitu a reagovanie na to inak.
- Ako dospelý muž som si mal vyriešiť vzťahy s rodičmi a zranenia z detstva už oveľa skôr, aby sa neprejavili svojim účinkom po niekoľkých rokoch manželstva.
- počúvaním sa, nereagovaním hneď emocionálne....
- Mala som viac prejavovať svoje city a hladkať manželove EGO. Od začiatku manželstva som bola viac ja dominantna. Asi som mala byť viac manželkou, milenkou, ženou.
- Oslobodiť sa od závislosti na práci
- nemať deti, ale potom by bola ina kríza
- Tým, že by som sa nesnažila za každú cenu vyhovieť ľuďom, ktorí od začiatku dávali najavo, že sa im naše manželstvo nepáči. Úcta k rodičom spočíva práve v to, že im

úprimne povieme, že nám to ubližuje, čo robia, lebo tým dávame príležitosť, aby svoje konanie a postoje prehodnotili a stali sa lepším.

- Rešpektovať rozhodnutia druhého
- Mala som byť úprimná voči partnerovi, mala som si vedieť správne určiť priority, ktoré mi vtedy lietali.
- Keby sa muž postavil za svoju manželku a nenechal sa manipulovať rodičmi.. tiež keby raz od času vedel oddeliť čas na to, aby sme mohli spolu niekam vypadnúť na výlet, alebo dovolenku..
- Lepším pocúvaním a cítením nenapadných signalov už pred tým
- Viac mi vychádzať v ústrety
- Prekonať svoju pýchu, jesitosť a viac sa rozprávať s pokorou ale otvorene
- Väčšia pokora z mojej strany
- Bolo to súčasťou osobnostného vývoja
- Keby sme vedeli to čo dnes. Veľmi by nám bolo pomohla nejaká kvalitná predmanželská príprava. Asi pred 5.rokmi sme boli na Manželských stretnutiach a niečo také by bolo fajn.
- stavali sme dom, bolo málo času, bol to prirodzený dôsledok a nebolo to nič vážne posunulo nás to
- Vernosťou
- Naša slabina je komunikácia, resp. zdieľanie. Ale, keby sme jej predišli, prišla by iná kríza.
- Toleranciou a zmenou prostredia.
- Prevenciou,nám pomáha chodiť na akcie pre utúženie manželstva,kde si uvedomujeme potreby toho druhého,Božiu pomoc.dost nám to pomáha napredovať,cítíme sa potom obaja pochopení a šťastní

Ako dnes hodnotíš vplyv krízy na tvoj vzťah?

Čo je podľa teba odpustenie?

- Vedome rozhodnutie (takto, alebo podobne odpovedalo 14 ľudí)
- Schopnosť do hĺbky pochopiť toho druhého a jeho konanie, čím odpustenie je automatický stav.
- Pochopenie božskej podstaty a dobra v človeku, ktorý na svoju božskú podstatu pozabudol
- Podľa mňa je odpustenie vedome rozhodnutie, nie pocit. Často sa neda odpustiť len tak, este v nás bojujú emócie a to môže byť dlhý a náročný proces. Znamená to, že sa každý deň znovu a znovu v tej veci rozhodujem tomu druhému odpustiť a raz v tej veci už nebudem potrebovať rozhodnutie.
- Rozhodnutie nezávislé od pocitov. Mne silu k odpusteniu dáva Pán Boh.
- znovuobnovenie dôvery
- Najsilnejšia vec na svete. Moc odpustenia prekonáva akékoľvek zranenie a problém. Ale je dôležité si uvedomiť, že odpustenie je rozhodnutie. Nie pocit. Bolesť zo zranenia môže nejaký čas zostať, ale odpustenie je rozhodnutie, že už to nikdy nevytiahnem.
- Odpustenie je úplné zbavenie sa negatívnych pocitov z určitej situácie, pochopenie a prijatie.
- ochota a schopnosť vzdať sa nároku na odplatu a už viac túto vec nepripomínať (žiť ďalej tak, ako keby sa to nestalo)
- pochopenie
- od – pústenie = dať niečo od seba preč. pustiť to od seba. nechať to ísť. nechať to odplávať do zabudnutia. chápeš?
- Laska
- Prekonanie sameho seba, dokázať sa zmieriť s tým čo sa stalo.
- Nová šanca a zmierenie
- Stav mysle...veľmi dobrý.
- Pohľad na vec očami druhého.
- Dať druhému šancu odznovu a nepripomínať staré krivdy
- Ochota ísť spolu ďalej a rovnako milovať
- Pochopenie
- žiť v láske napriek tomu, že mi ten druhý ublížil
- Prijatie a zmierenie sa so situáciou.
- vedomé rozhodnutie zabudnúť a nikdy sa nevrátiť ku starým krivdám a tiež vidieť svojho partnera Božími očami plnými lásky a odpustenia
- Zmierenie sa so situáciou a akceptovanie partnera aj seba sameho takých ako sme
- Každý deň sa treba vedieť nadchnúť pre život, spolužitie, prácu...neobzerať sa veľmi, nemá to význam...nastaviť sa v duši tak, že "každému" odpustiš ak si za deň zažil niečo...vnútorný pokoj je veľmi dôležitý...
- zabudnutie, len vtedy človek odpustí ak na to úplne zabudne
- Nanovo začať dialóg
- Necakat ospravedlnenie ale aj tak ďalej ľubiť.
- Keď prestanem tomu druhému zazlievať jeho skutky.
- Láska nemá čo odpúšťať. Láska chápe. Aj povznesenia aj pády. Ja myslím, že najťažšie je vždy odpustiť sebe. Odpustenie? To je stav mysle keď činy toho druhého už nehodnotíme.
- Odpusteniu predchádza uvedomenie si, že sa stalo niečo zlé. Je dobré, keď si svoj podiel na veci dokážu priznať obaja partneri a rozprávať sa o tom. Ak je to vážne, je

na mieste nájsť spôsob, ako to už neurobiť. A potom pustiť preč hnev a výčitky a urobiť miesto pre návrat pokoja a radosti.

- dôležité a oslobodzujúce! Odpustenie ma naučilo láske k sebe samej.
- Odpustenie je rozhodnutie, že už nikdy (ani len jeden jediný raz v živote) nespomeniem krivdu, ktorá sa mi stala. NIKDY. Krivda, zrada, ublíženie ... vždy to bude bolieť. Niekedy až do smrti, to je fakt. Ale ak odpustím, nikdy o tom viac nehovorím a ani moje konanie nesmie byť ovplyvnené bolesťou. Žijem akoby sa nič nestalo i napriek tomu, že to bolí. Ale ak to bolí a to krajšie to môže byť dar Bohu: "Bože môj, darujem Ti túto bolesť. Pozri aká je obrovská a celá je pre Teba. A ty, jedine ty ju môžeš vyliečiť."
- Vzdanie sa sebestva, možnosť rastu, odpustiť hlavne sebe.
- Totálna blbosť. Nikto sa nedokáže povzniesť nad klamstvo, neveru, závislosti.....zhrýza ťa to, až ochranný systém tela povie dosť a ...vitaj choroba.
- Odpustenie je najdôležitejšie, ak neodpustiš, nepohneš sa ďalej, budeš sa stále utápať v myšlienkach, čo sa stalo, prečo sa to stalo a prečo mne? Treba vedieť odpustiť a pomaly zabúdať, aj keď to nie je ľahké. Musíš mať dobrého priateľa a tým je BOH.
- Nepripominanie starých chýb
- Pochopenie toho druhého. Uvedomenie si, že v danom okamžiku konal najlepšie ako vedel.
- Prežitie bolesti, ktorú mi druhý spôsobil, ale bez toho, aby som chcela, aby zažil niečo podobné.
- Veľká sila. Oslobodenie sa od hnevu.
- nevycítanie tomu druhému to čo urobil ani v myšlienkach
- Odpustenie je zabudnúť na hnev, krik a jazvy na srdci. Odpustenie, je podať ruku vtedy, keď je to najťažšie, keďže srdce stále bolí.....
- Je to základný kameň v manželstve, lebo manželia sú si najbližší ľudia a teda sa vedie aj naviacej zranit (a to aj úplne neumyselne), ale bolí to a vyžaduje to voľu odpustiť.
- Odpustenie je základ zdravia osobného aj vzťahového. Ak človek nedokáže odpustiť sebe samemu a drží v sebe negatívnu energiu krízovej situácie tak ochorí na fyzickej alebo duševnej úrovni a ak nedokáže odpustiť partnerovi vo vzťahu tak ten vzťah už nikdy nebude dobre fungovať lebo nedojde k uvoľneniu tej zlej energie medzi partnermi a vzťah ostane nevyličený. Tak je to vo všetkých nielen partnerských vzťahoch.
- Asi že si uvedomím, že nemám druhému čo vyčítať, všetko, čo sa nám deje sme si sami privolali 😊 Proste Božie mlyny.
- že vidíme cestu, ktorá vedie ďalej, nie je to koniec
- Odpustenie je šanca na lepšie začiatky pre obidvoch. Odpúšťať sa ale nedá donekonečna, všetko má svoje hranice.
- Das tomu druhému novu sancu.
- prijatie človeka, ktorého milujem aj s chybou, ktorú urobil
- Vedieť fungovať ďalej bez neustálych vycítiek a vracania sa späť k starým hriechom
- Odpustenie je jednostranné rozhodnutie prestať myslieť na krivdu. Dokonca byť za ňu vďačný. Zmierenie vyžaduje oboch.
- keď dokážeš zabudnúť a začať odznova
- že prestaneš premýšľať nad tým čo všetko ti tvoj partner spravil, respektívne neurobil a uvedomíš si, že ani ty nie si perfektný.
- zabudnúť a nespomínať viac
- Vychodisko ako sa dostať z krízy
- Je to veľmi ťažké, ale nadherne

- Dokazat sa vyslobodit z hnevu, alebo z cohokolvek negatívneho, co v nás ten druhý vyvolal so svojim činom. A dokazat opäť doverovat tomu druhému.
- To, že napriek tomu, že si myslím, že mám pravdu a že môj manžel sa mýli, napriek tomu sa zmierime. Nejde totiž o to, kto má pravdu. To, kto mal pravdu, ukáže vo väčšine prípadov aj tak čas. Ale aby sme spolu vychádzali ako ľudia.
- že sa nevraciam k tomu, čo spôsobilo konflikt medzi nami, neznamená to, že automaticky mám (musím) na to zabudnúť
- Zmierenie sa s minulosťou, prestať podozrievať partnera z tohto správania zakaždým znova a nevyťahovať tuto udalosť zbytočne na svetlo.
- LÁSKA. Odpustenie je veľká a ťažká vec. odpustiť môžeme len vtedy ak dotyčnú osobu veľmi milujeme alebo máme radi.
- Nechciet potrestať toho druhého za to že má ranil..ci fyzicky, či mlčaním, vydieraním, ...sú rôzne spôsoby
- každodenný rituál...veľmi potrebný, aby sme dokázali žiť v mieri a relatívne šťastne.
- Veľmi dôležité, hlavne pre toho kto musí odpustiť.
- milost a dar
- Viem, ze si to urobil, ale uz necitim k tebe zlost.
- Akceptovat cloveka takeho aký je... a uvedomit si ze kazdy raz moze spravit nejaku chybu.....pokial sa to neopakuje neustale
- Odpustiť znamená pomenovať vinu a s pokorou si ju priznať.... a napriek tomu ísť ďalej
- Odpustenie ? Ak jeden z partnerov odpúšťa a odpúšťa a ten druhý to len zneužíva ? Jedného dňa si povie a dost' ! Samozrejme, že som odpustila, ale už som bola chvalabohu preč.
- Pochopenie a rozhovory a najdenie skulinky v ktorej sa da nieco.malo zmenit vo vzajomnom pristupe
- druhá šanca
- Nevyhnutná výbava manžela/manželky na spoločnej turistike životom. Je to postoj pochopenia voči tomu druhému. Je to slnko našich dní, lebo prináša nevyhnutné svetlo a potrebné teplo. Bez vzájomného odpúšťania v manželstve nie je možné kráčať ďalej. Odpustenie je postoj lásky, nie zbabelosti.
- urobiť čiaru, pozrieť druhému do očí, usmiať sa, podať ruku a kráčať spoločne ďalej...
- pokorenie sa
- vzdať sa svojho pohľadu a milovať bez podmienok – rozhodnúť, prinútiť sa milovať
- vážiť si jeden druhého, brať ho aký je, byť vzájomnou oporou, je to veľké gesto v manželstve , veľkorysosť, nadhľad, slovo prepáč...partnerovi...
- Problem vydiskutovat a uz sa k nemu nevracat. Odpustit neznamená zabudnut, ale byt schopni pokracovat, aj ked sa mi zda, ze mi bolo ublizene. Pozerat na problem z nadhľadu.
- zabudnutie a sústredenie sa na to pozitívne.
- Láska
- uznanie aj svojej chyby
- Ak dokážem veci prijať bez hnevu. Napríklad. Pokoj v duši.
- v tom je zahrnuté všetko-skutočná láska, cit a úľava a naštartovanie sa do budúcnosti
- dať bodku za danou vecou a viac sa k nej nevracať
- Zabudnúť na to, čím nás ten druhý zranil a milovať ho o to viac.
- jedna s najúžasnejších vlastností človeka, pretože oslobodzuje /ak neodpustíš vnútorne ťa to zožiera/
- Vyrovnanie sa so skutočnosťou

- Vzdanie sa svojho práva na hnev a odplatu a rozhodnutie krivdu nepripomínať, v citovej oblasti to niekedy trvá dlhšie, je to proces, ale už to rozhodnutie je odpustením.
- Keď niekto niečo oľutuje, ospravedlní sa a prepáča im to
- rozhodnutie na jednej strane... a snaha budovať vzťah. Človeku, s ktorým chcem mať vzťah (hocijakému človeku, sestre, kolegovi, susedovi) odpúšťam ľahšie, ako tomu, s ktorým vzťah je mi voľný.
- Odpustenie je vlastne pokora. Pokora pred Bohom.
- Pochopenie situácie z vyššieho stupňa poznania daného problému, a znovuprijatie človeka s novou šancou na ďalšie fungovanie. Oznámenie tomu človeku že mu odpúšťam, aby o tom vedel!
- Nevyhnutnosť vo vzťahu.
- Učiť sa hľadiť na toho druhého očami Ježiša a myslieť a to, že ani ja nie som bez hriechu a nehádzať kameňom... dať druhému nádej a šancu znova milovať, byť milovaný a pracovať na obnovení dôvery..
- Najst v pokore svoj podiel viny